

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

พิชิต สพลาก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2568

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

พิชิต สพลาก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2568

THE MOTIVATION FOR FURTHER STUDY AT HIGHER VOCATIONAL
CERTIFICATE LEVEL OF MATTAYOMSUKSA VI STUDENTS UNDER THE
SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE CHAIYAPHUM

PICHIT SOPLARP

A THESIS PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
PROGRAM IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
FACULTY OF EDUCATION
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
2025

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

ชื่อนักศึกษา : พิชิต สพลาก

ชื่อปริญญา : ศีศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : การบริหารการศึกษา

ปีพุทธศักราช : 2568

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.เอกชาติรี สุขเสน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(พระครูศรีวิรุณสุนทร, ผศ. ดร.)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:
ประธานกรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพศาล สุวรรณน้อย)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษา)
(ดร.เอกชาติรี สุขเสน)

กรรมการ
(พระสุธีวีรธรรม, ผศ. ดร.)

กรรมการ
(พระพุทธิวิจิตรเมธี, ผศ. ดร.)

กรรมการ
(พระมหาศุภชัย สุภกิจใจ, รศ.ดร.)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Thesis Topic : THE MOTIVATION FOR FURTHER STUDY AT HIGHER
VOCATIONAL CERTIFICATE LEVEL OF
MATTAYOMSUKSA VI STUDENTS UNDER THE
SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE
CHAIYAPHUM

Student's Name : Pichit Soplarp

Degree Sought : Master of Education

Program : Educational Administration

Anno Domini : 2025

Advisor : Dr.Akchatree Suksen

Accepted by the Faculty of Education, Mahamakut Buddhist University in
Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Education
(Educational Administration)

Dean of Faculty of Education
(Phrakhrusriveerakhunsunthorn, Asst. Prof. Dr.)

Thesis Committee:
Chairman (Asst. Prof. Dr. Paisan Suwanno)

Member (Advisor)
(Dr. Akchatree Suksen)

Member
(Phrasutheewachiratham, Asst. Prof. Dr.)

Member
(Phrabuddhivajiramedhi, Asst. Prof. Dr.)

Member
(Phramaha Suphachai Suphakicco, Assoc. Prof. Dr.)

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

ชื่อนักศึกษา : พิชิต สพลาก

ชื่อปริญญา : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : การบริหารการศึกษา

ปีพุทธศักราช : 2568

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.เอกชาติรี สุขเสน

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ จำแนกตาม เพศ ผลการเรียนรู้ และความสนใจด้านทักษะวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ จำนวน 357 คน ได้รับแบบสอบถามกลับมา จำนวน 340 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26, 4.25, 4.25, 4.20 ตามลำดับ และ 2) ผลการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีเพศ ผลการเรียนรู้ และความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนรู้และความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : แรงจูงใจ, ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, การศึกษาต่อ

ABSTRACT

Thesis Topic : THE MOTIVATION FOR FURTHER STUDY AT HIGHER VOCATIONAL CERTIFICATE LEVEL OF MATTAYOMSUKSA VI STUDENTS UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE CHAIYAPHUM

Student's Name : Pichit Soplarp

Degree Sought : Master of Education

Program : Educational Administration

Anno Domini : 2025

Advisor : Dr.Akchatree Suksen

The objectives of this research were as follows: 1) to study the motivation for further study at higher vocational certificate level of Mattayomsuksa VI students under the Secondary Educational Service Area Office Chaiphum and 2) to compare the motivation for further study at higher vocational certificate level of Mattayomsuksa VI students based on gender, academic performance, and interest in vocational skills. The sample group consisted of 357 teachers from Private Vocational College under Khon Kaen Provincial Vocational Education Office, with 340 questionnaires returned, representing a 95% response rate. The research instrument was a questionnaire. Statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way analysis of variance.

The research findings were as follows:

1) The overall level of motivation for further study at higher vocational certificate level of Mattayomsuksa VI students under the Secondary Educational Service Area Office Chaiphum was high, with a mean of 4.24. When considering individual aspects, all aspects showed high levels of motivation, ranked from highest to lowest: image, personal reasons, career opportunities, and social and economic factors, with means of 4.26, 4.25, 4.25, and 4.20, respectively.

2) The comparison results showed that students of different genders had statistically significant differences in motivation at the 0.05 level. However, there were no statistically significant differences in motivation based on academic performance or interest in vocational skills.

Keywords: Motivation, Higher Vocational Certificate, Further Education

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาและเอาใจใส่เป็นอย่างดีจากผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ผู้วิจัยได้รับความเมตตาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล สุวรรณน้อย ประธานกรรมการ พระสุธีวชิรธรรม, ผศ.ดร. พระพุทธิวชิรเมธี, ผศ. ดร. พระมหาศุภชัย สุภกิจโจ, รศ.ดร. ดร.เอกชาติรี สุขเสน อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช นิละโยธิน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิฑูล ทาชา ที่เมตตาให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือ และแก้ไขสิ่งที่บกพร่อง อีกทั้งให้ความกระจ่างในด้านวิชาการเพื่อความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณ ดร.กฤษดากร พลมณี นางสาวชุติกัญจน์ปกติ และนายชากร โมสกุล ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพและแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือวิจัย

ขอขอบคุณ โรงเรียนท่ามะไฟหวานวิทยาคม พร้อมด้วยผู้บริหารทุกท่านที่กรุณาสับสนุนการศึกษา พร้อมทั้งคอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่อำนวยความสะดวกด้วยดีเสมอมา ตลอดจนเพื่อนนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาเขตอีสานทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

พิชิต สพลาก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ.....	8
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง....	29
2.3 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา.....	59
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	64
2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	73
3 วิธีดำเนินการวิจัย	74
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	74
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	74
3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	76

3.4 ตัวแปรที่ศึกษา.....	77
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	78
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	79
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
4.1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
4.2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	82
4.3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง.....	83
4.4. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง.....	91
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	96
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	96
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	100
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	108
บรรณานุกรม	109
ภาคผนวก	115
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	117
ภาคผนวก ข ผลการพิจารณาแบบประเมินค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามการวิจัย.....	119
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	146
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	150
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย.....	155
ภาคผนวก ฉ หนังสือขออนุญาตลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	165
ภาคผนวก ช ผลการเก็บข้อมูลแบบสอบถามผ่าน Google Form ของ กลุ่มเป้าหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูป.....	171
ภาคผนวก ซ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูป.....	176
ประวัติผู้วิจัย	187

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	การสังเคราะห์องค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.....	40
2.2	แสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.....	45
2.3	การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและสาระการวัดองค์ประกอบเนื้อหาของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.....	55
3.1	ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) รายด้านและทั้งฉบับ.....	77
4.1	สถานะผู้ตอบแบบสอบถามแสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 218).....	82
4.2	ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิ.....	83
4.3	ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิด้านสังคมและเศรษฐกิจ.....	84
4.4	ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิด้านเหตุผลส่วนตัว.....	85
4.5	ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิด้านการประกอบอาชีพ.....	86
4.6	ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิด้านภาพลักษณ์.....	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.7	ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิที่มีเพศต่างกัน.....	91
4.8	ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิที่มีผลการเรียนต่างกัน.....	92
4.9	ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิที่มีความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพต่างกัน.....	
4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิของนักเรียนที่มีเพศ ความสนใจ ทางด้านทักษะวิชาชีพต่างกันต่างกัน.....	93
4.11	แสดงค่าเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิของนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน.....	94

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.....	47
2.2	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	67
5.1	สรุปแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ.....	99

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศได้รับการส่งเสริมและมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมากและเนื่องจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคตมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีด้วย จึงส่งผลให้แรงงานในระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมต้องมีความรู้ความสามารถทั้งด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตามที่ระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมนั้นๆต้องการ ดังนั้นการผลิตและพัฒนากำลังคนทางด้านอาชีวศึกษาทั้งด้านปริมาณและคุณภาพจึงต้องสอดคล้องกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ มีการร่วมมือกับสถานประกอบการ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการศึกษาและการวัดประเมินผล เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานสากล มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา ทักษะทางภาษาและการสื่อสาร ทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สามารถตอบสนองความต้องการกำลังคน ตลอดจนความต้องการของผู้เรียนเองที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้เพื่อความก้าวหน้าตามเส้นทางอาชีพ (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562)

แนวการจัดการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับฝีมือ (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ ปวช.) ระดับเทคนิค (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือ ปวส.) และรับเทคโนโลยี (ระดับปริญญาตรีสารเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ หรือ ทล.บ.) ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาระยะยาว และการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งเป็นการจัดการศึกษาระยะสั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชน ตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ โดยในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษานั้นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานอาชีพ ที่ได้กำหนดให้ผู้เรียน และผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีทักษะ ความรู้และความสามารถที่เข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ มีการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี รวมถึงมีระบบบริหารจัดการที่มีความคล่องตัว ที่ทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาอาชีวศึกษาได้อย่างกว้างขวาง การจัดการอาชีวศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ ในการจัดการอาชีวศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายดังกล่าว หลักสูตรและการบริหารจัดการศึกษาตามหลักสูตรถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลิตและพัฒนากำลังคนโดยต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ

มาตรฐานการศึกษาของชาติ เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ รวมทั้งมาตรฐานอาชีพตามระดับคุณวุฒิเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับคุณวุฒิมีคุณภาพทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพของประเภทวิชา สาขาวิชาและสาขางานที่ศึกษา ซึ่งสถานศึกษาต้องจัดให้มีการประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สังคมมีความเชื่อมั่นต่อคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาด้วย (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษา, 2562)

จากข้อมูล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (ปี พ.ศ.25....อย่าลืมอ้างอิง) พบว่า จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2565 มีจำนวนทั้งสิ้น 130,054 คนและปีการศึกษา 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 181,203 คน ปีการศึกษา 2567 มีจำนวนทั้งสิ้นคน (ข้อมูลควรเป็นปีปัจจุบัน 2567) เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษา ระหว่างปี 2565-2566 จะเห็นว่า จำนวนนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2566 มากกว่าปีการศึกษา 2565 คิดเป็นร้อยละ 39.33 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่อง แรงจูงใจการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในสร้างแรงจูงใจการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ อยู่ในระดับใด

1.2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีเพศ ผลการเรียน ความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพแตกต่างกัน มีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกันหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ จำแนกตาม เพศ ผลการเรียน และความสนใจด้านทักษะวิชาชีพ

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน

1.4.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีผลการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน

1.4.3 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีความสนใจด้านทักษะวิชาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ โดยมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มี 4 องค์ประกอบได้แก่ 1) เหตุผลส่วนตัว 2) สังคมและเศรษฐกิจ 3) การประกอบอาชีพ 4) ภาพลักษณ์

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.2.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 4,778 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ, 2567)

1.5.2.2 ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ปีการศึกษา 2567 เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน (Finite Population) ผู้วิจัยจึงใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 357 คน และทำการหาจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง ตามขนาดของสถานศึกษาโดยแบ่งแบบชั้นภูมิ ประกอบด้วย สถานศึกษา

ขนาดเล็ก จำนวน 48 คน สถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 110 คน สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 39 คน และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 173 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 357 คน

1.5.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

1.5.1.1 ตัวแปรต้น คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิ ปีการศึกษา 2567 ได้แก่

- 1) เพศ จำแนกเป็น ชาย และ หญิง
- 2) ผลการเรียนรู้ จำแนกเป็น ตั้งแต่ 1.00 - 1.99, ตั้งแต่ 2.00 - 2.99 และ ตั้งแต่ 3.00 - 4.00
- 3) ความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ จำแนกเป็น ด้านอุตสาหกรรมและด้านพาณิชย์กรรม

1.5.1.2 ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 4 ด้าน ได้แก่ 1) เหตุผลส่วนตัว 2) สังคมและเศรษฐกิจ 3) การประกอบอาชีพ 4) ภาพลักษณ์

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงผลักดัน สิ่งที่เป็นแรงกระตุ้น สิ่งที่เป็นการโน้มน้าวภายใน และส่งผลต่อการเลือกให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคลนั้น จึงสรุปองค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ได้ 4 องค์ประกอบได้แก่

1.6.1 เหตุผลส่วนตัว หมายถึง เหตุผลหรือคำอธิบายที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจหรือกระทำการใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีพื้นฐานจากความเชื่อ มุมมอง ความรู้สึก หรือสถานการณ์ส่วนตัวของตนเอง มากกว่าที่จะเป็นเหตุผลที่อิงหลักการทั่วไปหรือข้อเท็จจริงที่ยอมรับกันโดยรวมลักษณะสำคัญของเหตุผลส่วนบุคคล (ความจำเพาะเจาะจงส่วนบุคคล) มักสะท้อนความคิดหรือความต้องการเฉพาะตัวของบุคคลนั้นๆ(ความไม่เป็นสากลของบุคคล) อาจไม่สามารถนำไปใช้กับคนอื่น ๆ ได้ เนื่องจากแตกต่างกันในเรื่องประสบการณ์หรือมุมมอง (อารมณ์และค่านิยม) บ่อยครั้งมีความเกี่ยวข้องกับความรู้สึกหรือความเชื่อส่วนตัว เช่น ชอบหรือไม่ชอบ (เหตุผลเชิงตรรกะ) แม้เหตุผลเหล่านั้นจะไม่สอดคล้องกับหลักการที่ใช้วิเคราะห์ตามตรรกะ แต่ก็มีน้ำหนักในมุมมองของบุคคล

1.6.2 สังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง การเติบโตทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจ แต่ยังคงเผชิญกับความท้าทายที่ต้องการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อสร้างการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว สังคมในยุคปัจจุบันมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยต่างๆ เช่น เทคโนโลยี วัฒนธรรม และวิถีชีวิต (การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี) การใช้อินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ส่งผลต่อการติดต่อสื่อสาร การทำงาน และการบริโภคข้อมูล โซเชียลมีเดียสร้างผลกระทบต่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมถึงการสร้างอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรม เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และบล็อกเชน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน การซื้อขาย และการลงทุนการ

เติบโตของเศรษฐกิจดิจิทัล เช่น การค้าออนไลน์ การชำระเงินผ่านแอปพลิเคชัน (การเปลี่ยนแปลงทางประชากร) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในหลายประเทศ เช่น ญี่ปุ่น และประเทศไทย ส่งผลต่อแรงงานและนโยบายสาธารณะ การย้ายถิ่นฐานของแรงงานและผู้อพยพมีผลต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความตึงเครียดทางสังคม (ความท้าทายทางสังคม) ความไม่เท่าเทียมกันในด้านโอกาสและทรัพยากร ปัญหาสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตในหลายพื้นที่ การพัฒนาเมืองและวิถีชีวิตเร่งรีบส่งผลให้คนมีความเครียดและปัญหาสุขภาพจิตเพิ่มขึ้น

1.6.3 การประกอบอาชีพ หมายถึง ประกอบอาชีพในปัจจุบันมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้นเมื่อเทียบกับอดีต เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สังคม และเศรษฐกิจ ทำให้ผู้คนต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายด้านเพื่อเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้(แนวโน้มเรื่องตลาดแรงงาน) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น AI, Automation, และ Digital Transformation ส่งผลให้อาชีพบางประเภทลดลงหรือเปลี่ยนแปลงไป เช่น งานที่ใช้แรงงานซ้ำ ๆ ขณะที่อาชีพด้านเทคโนโลยี การวิเคราะห์ข้อมูล และงานสร้างสรรค์เติบโตขึ้นการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม เช่น อาชีพด้านพลังงานทดแทน หรือ งานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต มีความต้องการมากขึ้น (ความถนัดและความสนใจส่วนบุคคล) การเลือกอาชีพควรพิจารณาจาก ทักษะ และ ความสนใจส่วนบุคคล เพื่อให้ทำงานได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในระยะยาวการสำรวจตัวเองผ่านแบบทดสอบความถนัดหรือการทดลองทำงานประเภทต่าง ๆ ช่วยให้เข้าใจว่าอาชีพไหนเหมาะสมกับเรา (ความมั่นคงและรายได้) หลายคนให้ความสำคัญกับ ความมั่นคงทางการเงิน และโอกาสด้านในสายอาชีพอาชีพบางประเภท เช่น วิศวกร แพทย์ หรืออาชีพด้านการเงิน มักได้รับความนิยมเนื่องจากรายได้ที่ดีและความมั่นคง (การเรียนรู้ตลอดชีวิต) ในโลกปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ความสามารถในการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ (Lifelong Learning) กลายเป็นสิ่งสำคัญ บางคนอาจเลือกอาชีพที่สามารถพัฒนาต่อยอดได้ง่าย เช่น การทำงานแบบ Freelance หรือธุรกิจส่วนตัว (อิทธิพลของเทคโนโลยี) เทคโนโลยีทำให้เกิดอาชีพใหม่ ๆ เช่น YouTuber, Content Creator, และ Developer Platform ต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้มีอยู่ในอดีตการทำงานผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้คนสามารถทำงานจากที่ไหนก็ได้ในโลก Remote Work

1.6.4 ภาพลักษณ์ หมายถึง การรับรู้หรือความประทับใจที่บุคคล กลุ่มคน หรือสังคมมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น บุคคล องค์กร ผลิตภัณฑ์ หรือสถานที่ โดยภาพลักษณ์อาจเกิดขึ้นจากการรับรู้ในเชิงประสบการณ์ตรง หรือจากข้อมูล ข่าวสาร หรือความเชื่อที่ได้รับผ่านแหล่งต่างๆ โดยมีลักษณะสำคัญดังนี้ (ภาพลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกและการรับรู้) คือภาพลักษณ์ไม่ได้เป็นเพียงข้อเท็จจริง แต่เป็นการผสมผสานระหว่างข้อเท็จจริง ความเชื่อ และอารมณ์ที่คนมีต่อสิ่งนั้นๆ (ภาพลักษณ์ที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจ) คือภาพลักษณ์ที่ดีสามารถสร้างความเชื่อมั่น และส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์หรือการสนับสนุน เช่น ภาพลักษณ์ที่ดีของแบรนด์ส่งเสริมยอดขาย (ภาพลักษณ์ที่เกิดจากมุมมองต่างกัน) คือแต่ละคนอาจมองภาพลักษณ์ของสิ่งเดียวกันต่างกันไปขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนตัว ค่านิยม และข้อมูลที่ได้รับ

1.6.5 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังจากจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ

1.6.6 อุตสาหกรรม หมายถึง กระบวนการผลิตสินค้าหรือบริการโดยใช้แรงงาน เครื่องจักร และเทคโนโลยี เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและตอบสนองความต้องการของตลาด ประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่การแปรรูป การประกอบ และการสร้างผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพาณิชย์และเศรษฐกิจ ตัวอย่างอุตสาหกรรมสำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิต เกษตร การท่องเที่ยว เทคโนโลยี และการบริการ

1.6.7 พณิชยกรรม หมายถึง กิจกรรมทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขาย แลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรายได้และกำไร ครอบคลุมกระบวนการต่างๆ เช่น การซื้อขายสินค้าทั้งในและระหว่างประเทศ การให้บริการทางธุรกิจ การทำธุรกรรมทางการเงิน การตลาด การจัดจำหน่าย และการกระจายสินค้า การค้าปลีกและค้าส่ง พณิชยกรรมเป็นกลไกสำคัญในระบบเศรษฐกิจ ช่วยสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนทรัพยากร

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.7.1 การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงองค์ประกอบของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นสารสนเทศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิเพื่อสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงต่อไป

1.7.2 โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ นำข้อมูลไปกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนเอกสารต่างๆ ซึ่งได้นำมาใช้เป็นแนวทางการศึกษาดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

2.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

2.1.2 ความสำคัญของแรงจูงใจ

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.3 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

2.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

สิขะวัช จันทรพล และชำนาญ ทองเย็น (2565) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นแรงกระตุ้นที่ทำให้แต่ละบุคคลแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เนื่องจาก มีความคาดหวังหรือความต้องการที่แตกต่างกัน และเมื่อความต้องการดังกล่าวรับการสนับสนุน ก็จะส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานต่อไป

เกียรติขญา ภูมิเพ็ง (2564) ได้สรุปความหมายของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานไว้ว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในการปฏิบัติงาน โดยแบ่งเป็นด้านจิตใจ และด้านพฤติกรรม ซึ่งผู้บริหารจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เพื่อให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กฤตภาคิน มิ่งโสภา และณกมล จันทรสม (2564) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ คือแรงผลักดันจากสิ่งเร้าโดยจงใจ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการกระทำ หรือพฤติกรรมที่ตอบสนองความต้องการ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมาย

พิเชษฐ์ ชัมเจริญ(2564) แรงจูงใจในการทำงาน จึงหมายถึงสิ่งที่อยู่ภายในของบุคคล มีอิทธิพลทำให้กำหนดทิศทางและการใช้ความพยายามในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์การจูงใจจึงเป็นสิ่งเร้า ซึ่งทำให้บุคคลเกิดความคิดริเริ่มควบคุมรักษาพฤติกรรมและการกระทำหรือเป็นสภาพภายในซึ่งเป็นสาเหตุให้บุคคลที่มีพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าสามารถบรรลุเป้าหมายบางประการได้มนุษย์มีความต้องการทางด้าน

ร่างกาย และมีความต้องการทางด้านอื่น ๆ เช่น รางวัล โบนัส ตำแหน่ง ความรู้สึกที่ดี การให้ การประสบ
ความสำเร็จ โดยทั่วไปจะมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป และความต้องการจะมีความแตกต่างกันในแต่ละ
บุคคลด้วย

มาสโลว์ (Maslow's General Theory of Human Motivation) Maslow, Abraham H (1970
อ้างถึงใน เจนจิรา แซ่เตี่ยว, 2564) เป็นการศึกษาสิ่งจูงใจของมนุษย์ว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ เมื่อสิ่งใด
ที่ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการอื่นๆในลำดับถัดไป โดยแบ่งออกเป็น 5 ชั้น ดังนี้

1) ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) ความต้องการในระดับพื้นฐานที่จำเป็นที่สุด
เพื่อความอยู่รอดในการดำรงชีวิต เช่น อากาศ อาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค มนุษย์จะ
พยายามแสวงหาสิ่งเหล่านี้เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายเป็นลำดับแรก และความต้องการใน
ลำดับอื่นๆอาจจะไม่เกิดขึ้น หากยังไม่ได้รับการตอบสนองในขั้นนี้

2) ความต้องการทางด้านความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการในลำดับถัดมา
หลังจากที่ความต้องการทางด้านร่างกายจนเป็นที่พึงพอใจแล้ว ซึ่งเป็นความต้องการทางด้านความปลอดภัยใน
การในการเป็นอยู่ และการดำรงชีวิต ปราศจากอันตรายในด้านร่างกายและจิตใจจากสภาพแวดล้อมต่างๆใน
การดำเนินชีวิต โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1 ความปลอดภัยในชีวิต ได้แก่ การปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือภัยคุกคามที่จะทำให้เกิด
ความทุกข์ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ รวมไปถึงความปลอดภัยในทรัพย์สินที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
มั่นคงและก้าวหน้า

2.2 ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การมีที่พักอาศัย รายได้ และหน้าที่การงานที่

3) ความต้องการทางด้านสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการที่บุคคลต้องการความรักและ
ความผูกพัน ในรูปแบบการเป็นผู้ให้ และเป็นผู้รับจากบุคคลอื่นๆ ความต้องการที่จะมีครอบครัวการยอมรับ
จากผู้อื่น การมีเพื่อนร่วมงาน การมีสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลรอบตัว

4) ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Self-Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะมีความรู้สึก
ตนเองมีคุณค่า และมีประโยชน์ต่อผู้อื่น มีสถานภาพหรือฐานะที่โดดเด่น เช่น ตำแหน่งชื่อเสียงเกียรติยศ การ
ยอมรับนับถือ โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.1 ความต้องการนับถือตนเองว่ามีคุณค่า (Self-Esteem) มีความเชื่อมั่นในตนเองว่ามี
ความสามารถที่จะประสบความสำเร็จ ไม่จำเป็นต้องพึ่งพิงอาศัยผู้อื่นตลอดเวลา

4.2 ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่นว่าตนเองมีคุณค่า (Esteem from Other) การ
ได้รับการยกย่องเชิดชูจากผู้อื่นว่าเป็นคนเก่ง คนดี และเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ต่อผู้อื่น

5) ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิดของตนเอง (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการลำดับสูงสุดที่มนุษย์ต้องการเป็นสิ่งที่สุดท้ายในชีวิต บรรลุตามความอุดมการณ์ อุดมคติที่คาดหวังไว้ ซึ่งในแต่บุคคลมีความคาดหวังที่แตกต่างกัน โดยใช้ความสามารถของตนเองให้เป็นประโยชน์ตามความถนัด และความสนใจ

เฮอริซเบิร์ก (Herzberg's Two Factor Theory) Herzberg, Frederick and Others (1975 อ้างถึงในมาลินี คำเครือ และ นิรุจน์ จรเจริญ, 2564) ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางตรง และปัจจัยทางอ้อม สามารถแบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย ดังนี้

1) ปัจจัยจูงใจ (Motivational Factors) เป็นปัจจัยที่ภายในตัวบุคคลที่ส่งผลต่อความพึงใจในการปฏิบัติงานโดยตรง นำไปสู่ทัศนคติทางบวกซึ่งเมื่อนักงานมีความพึงพอใจในการทำงานก็จะทำให้งานออกมามีประสิทธิภาพได้แก่

1.1 ด้านความสำเร็จในงาน (Achievement) พนักงานใช้ความรู้ ความสามารถและทักษะในการแก้ปัญหาเพื่องานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จลุล่วงได้ตามเป้าหมาย ซึ่งส่งผลให้พนักงานเกิดความพึงพอใจเมื่อเห็นความสำเร็จในงานที่ได้รับมอบหมาย (ทัศนีย์ จันทะนันท์ และคณะ ,2564)

1.2 ด้านการยอมรับ (Recognition) การได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานผู้บังคับบัญชา ผู้ที่เคยร่วมงานกัน ให้การยอมรับด้วยการแสดงออกด้วยการให้เกียรติ ชื่นชม ยกย่องเมื่อสามารถปฏิบัติงานได้อย่างลุล่วง เป็นการแสดงออกที่ยอมรับถึงความสามารถ ส่งผลให้พนักงานเกิดความภาคภูมิใจ (ต่อพงศ์ ฤทธิเทวา, 2560)

1.3 ด้านลักษณะงาน (Work Itself) งานที่ได้รับมอบหมายตรงกับความรู้ความสามารถ และเป็นงานที่มีความน่าสนใจ ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ และความท้าทายในการปฏิบัติงาน (ต่อพงศ์ ฤทธิเทวา, 2560)

1.4 ด้านความรับผิดชอบ (Responsibility) มีการมอบหมายงานในหน้าที่อย่างชัดเจนสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ พนักงานมีอำนาจในการตัดสินใจในงานได้อย่างมีอิสระ โดยไม่มีการควบคุมอย่างใกล้ชิด (ต่อพงศ์ ฤทธิเทวา, 2560)

1.5 ด้านความก้าวหน้า (Advancement) พนักงานมีโอกาสได้รับการเลื่อนตำแหน่งและมีโอกาสที่จะได้รับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะในการทำงาน มีโอกาสในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม (ต่อพงศ์ ฤทธิเทวา, 2560)

2) ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่ไม่ได้เกี่ยวกับงานโดยตรง ช่วยลดความไม่พึงพอใจของพนักงาน แต่ไม่สร้างแรงจูงใจในการทำงาน ได้แก่

2.1 ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ (Salary and Benefits) ผลตอบแทนที่บริษัทจ่ายให้กับพนักงาน ทั้งในรูปแบบเงินเดือน ค่าจ้าง การเลื่อนขั้นอย่างเหมาะสม ยังรวมถึงสวัสดิการสิทธิในการลาหยุดพักผ่อน สวัสดิการด้านสุขภาพ ประกันชีวิต ประกันสังคม และเงินบำเหน็จบำนาญในยามเกษียณ (ต่อพงศ์ ฤทธิ์เทวา, 2560)

2.2 ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา (Relationship with Supervisor) พนักงานได้รับการช่วยเหลือ สนับสนุน และความยุติธรรมในเรื่องการมอบหมายงาน การประเมินผลงานในการทำงานจากผู้บังคับบัญชา (พริยสร์ รัตธรรม และนนท์ สหaya, 2564)

2.3 ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน (Relationship between Colleagues) การแสดงความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกันได้ มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (พริยสร์ รัตธรรม และนนท์ สหaya, 2564)

2.4 ด้านนโยบายการบริหาร (Company Policy and Administration) แนวทางการบริหารงานขององค์กร ได้แก่ นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงาน มีการกำหนดที่ชัดเจน และมีการแจ้งนโยบายให้ทราบอย่างทั่วถึง (ต่อพงศ์ ฤทธิ์เทวา, 2560)

2.5 ด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน (Working Environment) สภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น บรรยากาศในการทำงาน แสงสว่าง เสียง อุณหภูมิ ชั่วโมงการทำงาน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการ (ต่อพงศ์ ฤทธิ์เทวา, 2560)

2.6 ด้านความมั่นคง (Work Stability) พนักงานมีความรู้สึกมั่นคงในการทำงานกับองค์กร มีความยั่งยืนในหน้าที่การงาน อีกทั้งองค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดี มีความมั่นคง (พริยสร์ รัตธรรมและนนท์ สหaya, 2564)

นิราวัลย์ ศรีทอง (2563) จากความหมายของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานหมายถึง การกระตุ้นพฤติกรรมให้แต่ละบุคคลให้ใช้ความสามารถไปในทิศทางที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ การทำให้ตื่นตัว(Arousal)การคาดหวัง(Expectancy)การใช้เครื่องล่อใจ(Incentives)และการลงโทษ (Punishment)มาเป็นแรงผลักดัน ทั้งในหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบหรือที่ไม่ใช่หน้าที่รับผิดชอบให้เป็นผลสำเร็จเพื่อบรรลุจุดหมาย หรือเงื่อนไขที่ต้องการ การสร้างแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้แก่บุคลากรในหน่วยงาน เพื่อให้งานสัมฤทธิ์ผลตามที่ต้องการ

ปทุมวัน วิทียมณูลักษณ์ (2563) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่าเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่ผลักดันให้บุคคลเกิดพฤติกรรมในการทำตามเป้าหมายของตนเองเพื่อต้องการประสบความสำเร็จและปัจจัยภายนอกที่เกิดจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อมภายนอกตัวบุคคล

ปพิชญา ศรีจันทร์ (2563) สรุปคำว่า "แรงจูงใจ" เป็นกระบวนการที่ถูกกระตุ้นหรือโน้มน้าวจากสิ่งเร้าโดยบุคคลเพื่อให้เกิดการตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นๆ เพื่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ต่อสิ่งเร้านั้น ยกตัวอย่าง เช่น หากเด็กนักเรียนได้เห็นบุคคลต้นแบบของตนประสบความสำเร็จจากสื่อต่างๆ ทำให้เด็กนักเรียนมีความสนใจ และต้องการที่จะเอาอย่างบุคคลต้นแบบคนนั้น และพยายามอย่างหนักที่จะประสบความสำเร็จให้ได้แบบที่บุคคลต้นแบบของตน

McClelland (2014 อ้างถึงใน โมลี สุทธิโมลิโพธิ์, 2563) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจของมนุษย์สามารถสรุปได้ว่ามีแรงจูงใจ 3 ประการ

1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Needs for Achievement) หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งต่างให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี พยายามเอาชนะอุปสรรค เมื่อทำความสำเร็จจะรู้สึกสบายใจและหากไม่ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวก็จะมีความรู้สึกวิตกกังวล

2) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Needs for Affiliation) หมายถึง ความปรารถนาที่ต้องการยอมรับจากผู้อื่น จะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้แสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาจากการยอมรับจากผู้อื่น

3) แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Needs for Power) หมายถึง ความปรารถนาที่ต้องการได้มาซึ่งอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น หากทำได้เหนือกว่าบุคคลอื่นจะเกิดความภาคภูมิใจ ส่งผลให้บุคคลกลุ่มนี้ต้องการแสวงหาอำนาจ และพยายามควบคุมสิ่งต่างๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุวัตถุประสงค์จากทฤษฎีนี้สรุปได้ว่า มนุษย์มีแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรม 3 ประการ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ความต้องการที่จะทำทุกสิ่งอย่างเต็มประสิทธิภาพ เพื่อความสมบูรณ์แบบ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ คือ ความต้องการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ต้องการได้รับความยกย่อง แรงจูงใจใฝ่อำนาจคือ ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ความต้องการที่จะเป็นผู้นำ ดังนั้น มนุษย์ทุกคนจะมีแรงจูงใจทั้ง 3 ประการ ประกอบรวมกัน ซึ่งในแต่ละคนจะมีความต้องการบางข้อมากน้อยต่างกัน ตามเป้าหมายของแต่ละบุคคลงานวิจัยฉบับนี้ได้เลือกใช้ทฤษฎีเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg's Two Factor Theory) เนื่องจากงานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ต้องการหาแนวทางในการทำงานร่วมกันของพนักงานซึ่งทฤษฎีนี้ได้อธิบายครอบคลุมในทุกด้านของการปฏิบัติงาน ทั้งปัจจัยจูงใจที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการปฏิบัติงานและปัจจัยค้ำจุนที่สร้างความพึงพอใจให้กับพนักงาน

ณัฐชา ใจตรง (2562) หมายถึงแรงผลักดันหรือแรงกระตุ้นที่ส่งผลให้บุคคลแสดง พฤติกรรมที่แตกต่างกันหรือการกระทำที่ตอบสนองต่อความพึงพอใจของตนเอง เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้

ดักลาส แม็กเกรเกอร์ (Douglas McGregor) Douglas McGregor(1960 อ้างถึงใน สุภาวดี เจริญเศรษฐม, 2558) เป็นการศึกษาทฤษฎีที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิดของผู้นำ 2 ประเภทที่แตกต่างกัน

1) ทฤษฎี X มีการตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับคนว่ามีลักษณะ ดังนี้

1.1 ลักษณะของคนโดยทั่วไปไม่ชอบทำงาน พยายามหลีกเลี่ยงทุกครั้งที่มีโอกาส

1.2 จากสาเหตุที่ไม่ชอบทำงาน ส่งผลให้องค์กรต้องมีการกำหนดแนวทางการทำงานเพื่อให้
องค์กรสามารถดำเนินงานต่อไปได้ ด้วยวิธีการบังคับ ควบคุม กำกับ ช่มชู้ ลงโทษ

1.3 คนทั่วไปชอบที่จะให้มีการชี้แนะหรือการถูกบังคับ ต้องการหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ ไม่
ค่อยมีความทะเยอทะยานในการทำงาน แต่ต้องการความมั่นคงสูงสุด ผู้บริหารตามทฤษฎี X จึงต้องสร้าง
แรงจูงใจโดยการช่มชู้ และลงโทษ เพื่อให้พนักงานทำงานได้เป้าหมายขององค์กร

2) ทฤษฎี Y มีการตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับคนว่ามีลักษณะ ดังนี้

2.1 การช่มชู้ หรือการลงโทษไม่ได้เป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน
พนักงานที่มีความผูกพันกับองค์กรจะสามารถสร้างแรงจูงใจได้ด้วยตนเอง

2.2 ความผูกพันของพนักงานขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่จะได้รับ เมื่อเป้าหมายขององค์กรบรรลุ
เป้าหมาย

2.3 เมื่อองค์กรมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการทำงาน จะส่งผลให้พนักงานมีความ
สร้างสรรค์ในการทำงาน และส่งผลให้มีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงผลักดัน สิ่งที่เป็นแรง
กระตุ้น สิ่งที่เป็นการโน้มน้าวภายใน และส่งผลต่อการเลือกให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคลนั้น มนุษย์มี
ความต้องการโดยมีการแบ่งลำดับขั้นตอนของความต้องการ ซึ่งปัจจัยแรกเริ่มคือปัจจัยที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต
เช่น อาหาร ที่อยู่ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และความต้องการในลำดับต่อมา คือความต้องการในการใช้
ชีวิตร่วมกันในสังคม หรือที่เรียกว่า ความต้องการทางสังคม เพราะธรรมชาติของมนุษย์ต้องการการยอมรับจาก
ผู้อื่น และลำดับต่อมาคือชื่อเสียงเกียรติยศเงินทอง ในลำดับสุดท้ายของความต้องการของมนุษย์คือการทำตาม
ต้องการของตนเอง ซึ่งอาจจะประกอบด้วย แนวคิด อุดมการณ์ ความคาดหวังของตนเอง

2.1.2 ความสำคัญของแรงจูงใจ

เสนาะ ติเยาว์ (2553) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของแรงจูงใจไว้ 3 ประการ คือ

1) ความสำคัญต่อองค์การโดยเฉพาะด้านการบริหารงานบุคลากร คือ ช่วยให้องค์การได้คนดี มี
ความสามารถร่วมงาน และสามารถรักษาบุคลากรที่ทำงานดีให้อยู่กับองค์กรต่อไป

2) ความสำคัญต่อผู้บริหาร ช่วยให้การมอบอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
สามารถขจัดความขัดแย้งในการบริหารงาน ช่วยให้อำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเป็นที่ยอมรับของ
ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการสั่งงาน

3) ความสำคัญต่อบุคลากร คือ สามารถตอบสนองความต้องการของบุคลากร และเป็นธรรมกับทุก
ฝ่าย ทำให้พนักงานมีขวัญและกำลังใจไม่เบื่อหน่ายงาน และทุ่มเทกับการทำงานอย่างเต็มที่ให้กับองค์กร ทำ
ให้องค์การประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

สุรศักดิ์ วัฒนชัยวัฒนากุล (2553) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแรงจูงใจในการทำงาน ดังนี้

1) พลัง (Energy) เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญต่อการกระทำ หรือ พฤติกรรมของมนุษย์ในการทำงานใด ๆ ถ้าบุคคลมีแรงจูงใจ ในการทำงานย่อมทำให้ขยันขันแข็ง กระตือรือร้น กระทำให้สำเร็จกับบุคคลที่ทำงานประเภท "เช้าชาม เย็นชาม" ที่ทำงานเพียงเพื่อให้ผ่านไปวัน ๆ

2) ความพยายาม (Endeavor) ทำให้บุคคลมีความมานะ อดทน บากบั่น คิดหาวิธีนำความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของตนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่องานให้มากที่สุดไม่ทอดทิ้งหรือละความพยายามง่าย ๆ แม้งานจะมีอุปสรรคขัดขวาง และเมื่องานได้รับผลสำเร็จด้วยดี มักคิดหาวิธีการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ

3) การเปลี่ยนแปลง (Variability) รูปแบบการทำงานหรือวิธีทำงานในบางครั้ง ก่อให้เกิดการค้นพบช่องทางดำเนินงานที่ดีกว่า หรือประสบผลสำเร็จมากกว่า นักจิตวิทยาบางคนเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลง เป็นเครื่องหมายของความเจริญก้าวหน้าของบุคคล แสดงให้เห็นว่าบุคคลกำลังแสวงหาการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ให้ชีวิตบุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำงานสูง เมื่อพยายามทำในสิ่งที่ตั้งใจไว้ในทุกวิถีทางซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการทำงาน จนในที่สุดทำให้ค้นพบแนวทางที่เหมาะสมซึ่งอาจจะต่างไปจากแนวเดิม

4) บุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำงานจะเป็นบุคคลที่มุ่งมั่นทำงานให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและมุ่งมั่นทำงานที่ตนรับผิดชอบให้เจริญก้าวหน้า บุคคลผู้นั้นจะมีจรรยาบรรณในการทำงาน (Work Ethics) ผู้มีจรรยาบรรณการทำงาน จะเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ มั่นคงในหน้าที่ มีวินัยในการทำงาน ซึ่งลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์ ผู้มีลักษณะดังกล่าวนี้ มักไม่มีเวลาเหลือพอที่จะคิดและทำในสิ่งที่ไม่ดี

สุพานี สฤญวานิช (2552) กล่าวว่า แรงจูงใจในการทำงานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากเพราะแรงจูงใจทำให้พนักงานมีความอยากที่จะทำงาน มีความตั้งใจตั้งใจในการทำงาน พยายามและความพยายามในการทำงานให้มีคุณภาพมากขึ้น ดำรงตนเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การสร้างสรรค์และพัฒนางานและองค์การตลอดจนทำงานกับองค์การอย่างยืนยาว แต่ถ้าคนขาดแรงจูงใจในการทำงาน คนนั้นก็จะเฉื่อยชา ขาดความตั้งใจ ขาดความใส่ใจในการทำงาน สักแต่ทำงานออกมาให้เสร็จสิ้นไป ผลงานที่ออกมาจึงมีคุณภาพต่ำ หรือสร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นแก่องค์การ

สมคิด บางโม (2551) กล่าวว่า แรงจูงใจส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานขององค์การต่าง ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจของพนักงานเป็นสำคัญ ถ้าองค์การใดมีผู้บริหารที่สามารถใช้หลักแรงจูงใจได้ถูกต้อง พนักงานก็จะมีความตั้งใจและเต็มใจทำงานสูง ทำให้เกิดประสิทธิภาพได้ประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ ส่วนองค์การใดไม่เห็นความสำคัญของแรงจูงใจก็จะได้ผลตรงกันข้าม

พิบูล ทีปะปาล (2550) กล่าวถึง ความสำคัญของแรงจูงใจว่า พฤติกรรมหรือการแสดงออกใด ๆ ของมนุษย์นั้นมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจหรือความอยากเป็นตัวชี้แนะ (Guide) พฤติกรรมของคนตลอดเวลา ดังนั้น

แรงจูงใจย่อมทำให้ผู้บริหารสามารถกระทำการสิ่งการได้เหมาะสมซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้คนทุ่มเทความสามารถของตนให้เป็นประโยชน์ต่อองค์การจนกระทั่งองค์การบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2550) กล่าวว่า ในการที่จะทำสิ่งหนึ่ง สิ่งใดให้บรรลุเป้าหมาย และประสบความสำเร็จ หรือ ทำให้เกิดประสิทธิภาพได้นั้นไม่ได้ใช้ความสามารถเพียงอย่างเดียว จำเป็นต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นสิ่งที่กระตุ้น ให้มีความพยายาม และผลสำเร็จของงานจะมีคุณภาพดี และ มีปริมาณมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการจูงใจในการทำงานด้วย

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า แรงจูงใจถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การเรียนรู้ หรือการพัฒนาตนเอง แรงจูงใจช่วยกระตุ้นให้เรา มีความมุ่งมั่นและสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น(การทำงาน) แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพในการทำงาน พนักงานที่มีแรงจูงใจสูงมักจะมีความกระตือรือร้นและตั้งใจทำงาน ส่งผลให้มีคุณภาพและปริมาณการทำงานที่ดีขึ้น การมีแรงจูงใจยังช่วยให้พนักงานสามารถเผชิญกับความท้าทายและอุปสรรคได้ดีขึ้น(การศึกษา) ในด้านการศึกษา แรงจูงใจช่วยให้นักเรียนและนักศึกษาเรียนรู้และพัฒนาทักษะต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ผู้ที่มีแรงจูงใจในการเรียนจะมีความกระตือรือร้นและสามารถบรรลุเป้าหมายการศึกษาได้ตามที่ตั้งใจไว้(การพัฒนาตนเอง) แรงจูงใจเป็นแรงขับเคลื่อนที่ทำให้เราต้องการเติบโตและพัฒนาตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการตั้งเป้าหมายในการออกกำลังกาย การเรียนรู้ทักษะใหม่ หรือการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี แรงจูงใจช่วยให้เรามีความมุ่งมั่นในการบรรลุเป้าหมายและปรับปรุงตนเองการเข้าใจและกระตุ้นแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความสำเร็จในทุกๆ ด้านของชีวิต การมีแรงจูงใจที่ดีจะช่วยให้เราสามารถจัดการกับความท้าทายและพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่ตั้งใจไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2567หลักการของหลักสูตรเป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหลังสำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า หรือมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพและยกระดับการศึกษาวិชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้นสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียนหรือกรอบคุณวุฒิอื่นในระดับสากลมาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ โดยเน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติเพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับเทคนิค รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคมและการพัฒนาประเทศ รวมทั้งประกอบอาชีพอิสระได้

1.1 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกรเรียนได้หลายรูปแบบตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านในระดับเทคนิคด้วยการปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถยกเว้นการเรียนรายวิชาโดยการโอนผลการเรียน การเทียบโอนผลการเรียน การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ การเทียบ

โอนผลลัพธ์การเรียนรู้ การเทียบโอนประสบการณ์ของบุคคล การเทียบโอนสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐาน อาชีพ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติและกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน มาตรฐานอาชีพระดับสากลเข้าสู่หน่วยกิตตาม หลักสูตร ตามหลักเกณฑ์ แนวปฏิบัติและวิธีการที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

1.2 เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือในการจัดการศึกษาและพัฒนาวิชาชีพ ร่วมกันระหว่างสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน องค์กรวิชาชีพ ทั้งใน และต่างประเทศ

1.3 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการในการทำงานและการประกอบ อาชีพโดยยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ และสอดคล้องกับบริบทเชิงพื้นที่ ประเทศ และสังคมโลก เพื่อสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน

2) จุดหมายของหลักสูตรเพื่อให้มีพฤติกรรมหรือการกระทำระดับบุคคลที่สะท้อนถึงบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย และค่านิยมที่สะท้อนคุณลักษณะเฉพาะศาสตร์ วิชาชีพ และสถาบัน มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมายเคารพสิทธิ ของผู้อื่นมีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ปฏิบัติตนตามแบบแผน หรือข้อบังคับที่สอดคล้องกับมาตรฐานในการปฏิบัติที่ดีของคนใน สังคม มีจิตสาธารณะ จิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม และการดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดย พัฒนาผ่านการเรียนรู้ และการฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตร เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจทางทฤษฎีและเทคนิคเชิงลึกภายใต้ขอบเขตของงานอาชีพรวมทั้งในระดับที่ เชื่อมโยงกับการทำงาน

2.1 เพื่อให้มีทักษะในการปรับใช้กระบวนการปฏิบัติงานให้เหมาะสม ทักษะด้านความปลอดภัย ที่เชื่อมโยงกันในการทำงานที่หลากหลาย ทักษะทางเทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการ คิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ทักษะในการวางแผน การบริหารจัดการการประสานงาน การใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลและการสื่อสาร และการประเมินผลในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง

2.2 เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตามแบบแผน และปรับตัวภายใต้ความเปลี่ยนแปลง การพัฒนา นวัตกรรมตามสายอาชีพสามารถแก้ปัญหาที่ไม่คุ้นเคยหรือซับซ้อนและเป็นนามธรรมเป็นบางครั้ง เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม มีความรักชาติ

2.3 สำนึกในความเป็นไทยเสียสละเพื่อส่วนรวมธำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้ประเทศมีความ มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

2.3 องค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

แรงจูงใจการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อไว้ดังนี้

จันทะพอน ไชยะสอน (2566) กล่าวว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน

ลัดดาวัลย์ มากช่วย (2564) กล่าวว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จะประกอบด้วยความต้องการและเป้าประสงค์ที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ทั้งด้านความรู้ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านอาชีพและเหตุผลส่วนตัวอื่น ๆ แล้วแต่สภาพของตัวเองที่เป็นอยู่

สมจิตร ชัยบัง (2563) กล่าวว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถานศึกษา 2) ด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา 3) ด้านหลักสูตรของสถานศึกษา 4) ด้านการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา 5) ด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง

จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรคปทุม (2562) ศึกษาองค์ประกอบของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อ 5 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 217 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านเหตุผลส่วนตัวในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพพรรณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายสูงกว่านักศึกษาหญิง 2) เมื่อจำแนกตามแผนการเรียนที่จบการศึกษามาพบว่าแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) เมื่อจำแนกตามแผนการเรียนที่จบการศึกษามาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่านักศึกษาที่จบการศึกษามาจากแผนการเรียนวิทย์-คณิต และแผนการเรียนอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ยุพา ไทยพิทักษ์ (2560) กล่าวว่า ปัจจัยที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาเอกชนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกอบด้วยองค์ประกอบของ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1) การประชาสัมพันธ์ของวิทยาลัยฯ, ด้านที่ 2) ชื่อเสียงของวิทยาลัยฯ, ด้านที่ 3) การจัดเรียนการสอนของวิทยาลัยฯ, ด้านที่ 4) การสนับสนุนของผู้ปกครอง, ด้านที่ 5) ด้านทัศนคติของผู้เรียน, ด้านที่ 6) การตัดสินใจของผู้เรียน

จินตนา ไทธานี (2557) ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันของนักศึกษา ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร 3 ด้าน คือแรงจูงใจด้านส่วนตัว แรงจูงใจด้านอาชีพแรงจูงใจด้านสังคม และ เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันของนักศึกษา ศูนย์ฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้หมวดวิชาชีพและเวลาเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร จำนวน 390 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ แฉกแจกความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ค่าทีทดสอบความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ตัวอย่างสองกลุ่มและค่าเอฟทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีแรงจูงใจในด้านส่วนตัว เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านสังคม และมีแรงจูงใจในด้านอาชีพเป็นอันดับท้ายสุด 2) นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพในด้านอาชีพ แตกต่างกันส่วนระดับการศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ โดยรวมในด้านอาชีพและด้านสังคม แตกต่างกัน สำหรับอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ ในด้านสังคมแตกต่างกันและรายได้ต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ โดยรวมและด้านอาชีพแตกต่างกันแต่นักศึกษาที่มีเพศ หมวดวิชาชีพที่เรียนและเวลาเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

ศิริินภา ศรีโคกล่าม (2556) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลางวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือก ศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2555 จำนวน 350 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น .91 วิเคราะห์ ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffes กำหนด ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านสังคม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีแรงจูงใจด้านส่วนตัวเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ แรงจูงใจ ด้านสังคม และแรงจูงใจในด้านอาชีพเป็นอันดับท้ายสุด 2) นักศึกษาที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจด้านส่วนตัวด้านอาชีพ และด้านสังคม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่าง ยกเว้นนักศึกษาที่เรียนหมวด วิชาเรียนต่างกันมีแรงจูงใจด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 2.1 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

จันทร์พอน ไชยะสอน(2566)	ลัดดาวัลย์ มากช่วย (2564)	แสงเดือน ยอมิน (2563)	สมจิตร ชัยบัง (2563)	จุลลดา จุลเสวก และวรัณธร วรรณ ปทุม (2562)	ยุพา ไทยพิทักษ์ (2560)	จินตนา ไทธานี (2557)	ศิริณา ศรีโคกลำม (2556)
-แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน	-ด้านความรู้ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านอาชีพและเหตุผลส่วนตัวอื่น ๆ	ปัจจัยประชากรของนักศึกษาโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต VisionaryLeaders (Twilight Program) รุ่นที่15 มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศอายุ สถานภาพรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้	1) ด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถานศึกษา 2) ด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา 3) ด้านหลักสูตรของสถานศึกษา 4) ด้านการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา 5) ด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง	แรงจูงใจในการศึกษาต่อ 5 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ	1) การประชาสัมพันธ์ของวิทยาลัยฯ, ด้านที่ 2) ชื่อเสียงของวิทยาลัยฯ, ด้านที่ 3) การจัดเรียนการสอนของวิทยาลัยฯ, ด้านที่ 4) การสนับสนุนของผู้ปกครอง, ด้านที่ 5) ด้านทัศนคติของผู้เรียน, ด้านที่ 6)	แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้นของนักศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร 3 ด้าน คือ แรงจูงใจด้านส่วนตัว แรงจูงใจด้านอาชีพ	) แรงจูงใจด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านสังคม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีแรงจูงใจด้านส่วนตัวเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ แรงจูงใจด้านสังคม และแรงจูงใจในด้านอาชีพเป็นอันดับท้ายสุด 2) นักศึกษาที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจด้านส่วนตัวด้านอาชีพ และด้าน

		แรงจูงใจใน การศึกษาต่อระดับ ปริญญาโทไม่ต่างกัน และนักศึกษา โครงการ บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต Visionary Leaders (Twilight Program) รุ่นที่ 15 มหาวิทยาลัย รามคำแหงที่มีอายุ การทำงานต่างกัน ทำให้แรงจูงใจใน การศึกษาต่อระดับ ปริญญาโทโดยรวม ไม่ต่างกันเมื่อ พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านค่าใช้จ่าย ต่างกัน			การตัดสินใจของ ผู้เรียน	แรงจูงใจด้าน สังคม	สังคม โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่าง
--	--	--	--	--	------------------------------------	-------------------------------	--

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และการจัดหมวดหมู่ค่าที่มีความหมายใกล้เคียงกัน กำหนดองค์ประกอบขององค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ผู้วิจัยได้นำการสังเคราะห์องค์ประกอบขององค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านเป็นแนวทางในการเลือกศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 แสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากแนวคิดของนักการศึกษา

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	จันทร์พอน ไชยสอน(2566)	ลัดดาวลย์ มากช่วย (2564)	แสงเดือน ยอมิน (2563)	สมจิตร ชัยบัง (2563)	จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรถปทุม (2562)	ยุพา ไทยพิทักษ์ (2560)	จินตนา ไทธานี (2557)	ศิรินภา ศรีโคกกล่าม (2556)	รวม
เหตุผลส่วนตัว	√	√			√		√	√	5
สังคมและเศรษฐกิจ		√		√	√		√	√	5
ประกอบอาชีพ	√			√			√	√	4
ภาพลักษณ์	√			√	√				3
คุณภาพและชื่อเสียงของสถานศึกษา				√		√			2
หลักสูตรและการจัดเรียนการสอนของสถานศึกษา		√							1
การประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา						√			1
การสนับสนุนของผู้ปกครอง					√				1
ทัศนคติของผู้เรียน						√			1
การตัดสินใจของผู้เรียน						√			1

สภาพแวดล้อมของ สถานศึกษา				√					1
รายได้ของผู้เรียน			√						1

จากตารางที่ 2.2 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยยึดแนวคิดของ จันทะพอน ไชยะสอน(2566), ลัดดาวัลย์ มากช่วย (2564), สมจิตร ชัยบัง (2563), จุลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรคปทุม (2562), จินตนา ไทธานี (2557), ศิริินภา ศรีโคกล่าม (2556) โดยผู้วิจัยได้เลือกความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป จึงสรุปองค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) เหตุผลส่วนตัว 2) สังคมและเศรษฐกิจ 3) ประกอบอาชีพ 4) ภาพลักษณ์ ดังแสดงตามภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

จากภาพที่ 2.1 จะเห็นได้ว่าการสังเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน ผู้วิจัยได้เลือกความถี่ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป จึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) เหตุผลส่วนตัว 2) สังคมและเศรษฐกิจ 3) ประกอบอาชีพ 4) ภาพลักษณ์

ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี จากนักวิจัยและนักการศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยนักวิจัยและนักการศึกษาได้ให้ความหมายเกี่ยวกับองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้ง 4 องค์ประกอบ ไว้ดังนี้

1. เหตุผลส่วนตัว

จันทะพอน ไชยะสอน(2566) กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ ของสถาบัน

ลัดดาวัลย์ มากช่วย (2564) กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ จะประกอบด้วยความต้องการและเป้าประสงค์ที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ทั้งด้านความรู้ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านอาชีพและเหตุผลส่วนตัวอื่น ๆ แล้วแต่สภาพของตัวเองที่เป็นอยู่

จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรถปทุม (2562) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อ 5 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 217 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านเหตุผลส่วนตัวในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพพรรณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชาย สูงกว่านักศึกษาหญิง 2) เมื่อจำแนกตามแผนการเรียนที่จบการศึกษามา พบว่าแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) เมื่อจำแนกตามแผนการเรียนที่จบการศึกษามาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่านักศึกษาที่จบการศึกษาจากแผนการเรียนวิทย์-คณิต และแผนการเรียนอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จินตนา ไทธานี (2557) ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันของนักศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร 3 ด้าน คือแรงจูงใจด้านส่วนตัว แรงจูงใจด้านอาชีพแรงจูงใจด้านสังคม และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในกานเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันของนักศึกษา ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้หมวดวิชาชีพและเวลาเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร จำนวน 390 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือใน

การวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือแจกแจงความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ค่าที่ทดสอบความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มและค่าเอฟทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีแรงจูงใจในด้านส่วนตัว เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านสังคม และมีแรงจูงใจในด้านอาชีพเป็นอันดับท้ายสุด 2) นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพในด้านอาชีพแตกต่างกันส่วนระดับการศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ โดยรวมในด้านอาชีพและด้านสังคมแตกต่างกัน สำหรับอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ ในด้านสังคมแตกต่างกันและรายได้ต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ โดยรวมและด้านอาชีพแตกต่างกันแต่นักศึกษาที่มีเพศ หมาวดี วิชาชีพที่เรียนและเวลาเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

ศิริภา ศรีโคกล่าม (2556) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลางวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2555 จำนวน 350 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffes กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านสังคมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีแรงจูงใจด้านส่วนตัวเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ แรงจูงใจด้านสังคม และแรงจูงใจในด้านอาชีพเป็นอันดับท้ายสุด 2) นักศึกษาที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านสังคม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่าง ยกเว้นนักศึกษาที่เรียนหมาวดีวิชาเรียนต่างกันมีแรงจูงใจด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว หมายถึง เหตุผลหรือคำอธิบายที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจหรือกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีพื้นฐานจากความเชื่อ มุมมอง ความรู้สึก หรือสถานการณ์ส่วนตัวของตนเอง มากกว่าที่จะเป็นเหตุผลที่อิงหลักการทั่วไปหรือข้อเท็จจริงที่ยอมรับกันโดยรวมลักษณะสำคัญของเหตุผลส่วนบุคคล (ความจำเพาะเจาะจงส่วนบุคคล) มักสะท้อนความคิดหรือความต้องการเฉพาะตัวของบุคคลนั้นๆ(ความไม่เป็นสากลของบุคคล) อาจไม่สามารถนำไปใช้กับคนอื่น ๆ ได้ เนื่องจากแตกต่างกันในเรื่องประสบการณ์หรือมุมมอง (อารมณ์และค่านิยม) บ่อยครั้งมีความเกี่ยวข้องกับ

ความรู้สึกหรือความเชื่อส่วนตัว เช่น ชอบหรือไม่ชอบ (เหตุผลเชิงตรรกะ) แม้เหตุผลเหล่านั้นจะไม่สอดคล้องกับหลักการที่ใช้วิเคราะห์ตามตรรกะ แต่ก็มีน้ำหนักในมุมมองของบุคคล

2. สังคมและเศรษฐกิจ

ลัดดาวลย์ มากช่วย (2564) กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ จะประกอบด้วยความต้องการและเป้าประสงค์ที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ทั้งด้านความรู้ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านอาชีพและเหตุผลส่วนตัวอื่น ๆ แล้วแต่สภาพของตัวเองที่เป็นอยู่

สมจิตร ชัยบัง (2563) กล่าวว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถานศึกษา 2) ด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา 3) ด้านหลักสูตรของสถานศึกษา 4) ด้านการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา 5) ด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง

จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรคปทุม (2562) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อ 5 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 217 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านเหตุผลส่วนตัวในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพพรรณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษายกระดับสูงกว่านักศึกษาลดลง 2) เมื่อจำแนกตามแผนการเรียนที่จบการศึกษามา พบว่าแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) เมื่อจำแนกตามแผนการเรียนที่จบการศึกษามาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่านักศึกษาที่จบการศึกษาจากแผนการเรียนวิทย์-คณิต และแผนการเรียนอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จินตนา ไทธานี (2557) ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันของนักศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร 3 ด้าน คือแรงจูงใจด้านส่วนตัว แรงจูงใจด้านอาชีพแรงจูงใจด้านสังคม และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันของนักศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้หมวดวิชาชีพและเวลาเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร จำนวน 390 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือใน

การวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือแจกแจงความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ค่าที่ทดสอบความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มและค่าเอฟทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีแรงจูงใจในด้านส่วนตัว เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านสังคม และมีแรงจูงใจในด้านอาชีพเป็นอันดับท้ายสุด 2) นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพในด้านอาชีพแตกต่างกันส่วนระดับการศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ โดยรวมในด้านอาชีพและด้านสังคมแตกต่างกัน สำหรับอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ ในด้านสังคมแตกต่างกันและรายได้ต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ โดยรวมและด้านอาชีพแตกต่างกันแต่นักศึกษาที่มีเพศ หมาวต วิชาชีพที่เรียนและเวลาเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

ศิริภา ศรีโคกล่าม (2556) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลางวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2555 จำนวน 350 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffes กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านสังคมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีแรงจูงใจด้านส่วนตัวเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ แรงจูงใจด้านสังคม และแรงจูงใจในด้านอาชีพเป็นอันดับท้ายสุด 2) นักศึกษาที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจด้านส่วนตัวด้านอาชีพ และด้านสังคม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่าง ยกเว้นนักศึกษาที่เรียนหมาวตวิชาเรียนต่างกันมีแรงจูงใจด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า ด้านสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง การเติบโตทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจ แต่ยังคงเผชิญกับความท้าทายที่ต้องการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อสร้างการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว สังคมในยุคปัจจุบันมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยต่างๆ เช่น เทคโนโลยี วัฒนธรรม และวิถีชีวิต (การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี) การใช้อินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ส่งผลต่อการติดต่อสื่อสาร การทำงาน และการบริโภคข้อมูล โซเชียลมีเดียสร้างผลกระทบต่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมถึงการสร้างอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรม เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และบล็อกเชน ส่งผลต่อการ

เปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน การซื้อขาย และการลงทุนการเติบโตของเศรษฐกิจดิจิทัล เช่น การค้าออนไลน์ การชำระเงินผ่านแอปพลิเคชัน (การเปลี่ยนแปลงทางประชากร) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในหลายประเทศ เช่น ญี่ปุ่น และประเทศไทย ส่งผลต่อแรงงานและนโยบายสาธารณะ การย้ายถิ่นฐานของแรงงานและผู้อพยพมีผลต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความตึงเครียดทางสังคม (ความท้าทายทางสังคม) ความไม่เท่าเทียมกันในด้านโอกาสและทรัพยากร ปัญหาสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตในหลายพื้นที่ การพัฒนาเมืองและวิถีชีวิตเร่งรีบส่งผลให้คนมีความเครียดและปัญหาสุขภาพจิตเพิ่มขึ้น

3. การประกอบอาชีพ

จันทะพอน ไชยะสอน(2566) กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน

สมจิตร ชัยบัง (2563) กล่าวว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถานศึกษา 2) ด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา 3) ด้านหลักสูตรของสถานศึกษา 4) ด้านการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา 5) ด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง

จินตนา ไทธานี (2557) ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນของนักศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร 3 ด้าน คือแรงจูงใจด้านส่วนตัว แรงจูงใจด้านอาชีพแรงจูงใจด้านสังคม และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນของนักศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้หมวดวิชาชีพและเวลาเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร จำนวน 390 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือแจกแจงความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ค่าที่ทดสอบความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มและค่าเอฟทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพในศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีแรงจูงใจในด้านส่วนตัว เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านสังคม และมีแรงจูงใจในด้านอาชีพเป็นอันดับท้ายสุด 2) นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพในด้านอาชีพแตกต่างกันส่วนระดับการศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ โดยรวมในด้านอาชีพและด้านสังคมแตกต่างกัน สำหรับอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ ในด้านสังคมแตกต่างกันและรายได้ต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝึกอาชีพ โดยรวมและด้านอาชีพแตกต่างกันแต่

นักศึกษาที่มีเพศ หมด วิชชีพที่เรียนและเวลาเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนฝีกอาชีพโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

ศิริรณภ ศรีโคกล่ำม (2556) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลางวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2555 จำนวน 350 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffes กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า1) แรงจูงใจด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านสังคมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีแรงจูงใจด้านส่วนตัวเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ แรงจูงใจด้านสังคม และแรงจูงใจในด้านอาชีพเป็นอันดับท้ายสุด 2) นักศึกษาที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจด้านส่วนตัวด้านอาชีพ และด้านสังคม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่าง ยกเว้นนักศึกษาที่เรียนหมวดวิชาเรียนต่างกันมีแรงจูงใจด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า ด้านการประกอบอาชีพหมายถึง ประกอบอาชีพในปัจจุบันมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้นเมื่อเทียบกับอดีต เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สังคม และเศรษฐกิจ ทำให้ผู้คนที่ต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายด้านเพื่อเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้(แนวโน้มเรื่องตลาดแรงงาน) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น AI, Automation, และ Digital Transformation ส่งผลให้อาชีพบางประเภทลดลงหรือเปลี่ยนแปลงไป เช่น งานที่ใช้แรงงานซ้ำ ๆ ขณะที่อาชีพด้านเทคโนโลยี การวิเคราะห์ข้อมูล และงานสร้างสรรค์เติบโตขึ้นการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม เช่น อาชีพด้านพลังงานทดแทนหรือ งานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต มีความต้องการมากขึ้น (ความกดดันและความสนใจส่วนบุคคล) การเลือกอาชีพควรพิจารณาจาก ทักษะ และ ความสนใจส่วนบุคคล เพื่อให้ทำงานได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในระยะยาวการสำรวจตัวเองผ่านแบบทดสอบความถนัดหรือการทดลองทำงานประเภทต่าง ๆ ช่วยให้เข้าใจว่าอาชีพไหนเหมาะสมกับเรา (ความมั่นคงและรายได้) หลายคนให้ความสำคัญกับ ความมั่นคงทางการเงิน และโอกาสก้าวหน้าในสายอาชีพอาชีพบางประเภท เช่น วิศวกร แพทย์ หรืออาชีพด้านการเงิน มักได้รับความนิยมเนื่องจากรายได้ที่ดีและความมั่นคง (การเรียนรู้ตลอดชีวิต) ในโลกปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ความสามารถในการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ (Lifelong Learning) กลายเป็นสิ่งสำคัญ บางคนอาจเลือกอาชีพที่สามารถพัฒนาต่อยอดได้ง่าย เช่น การทำงานแบบ Freelance หรือธุรกิจส่วนตัว (อิทธิพลของเทคโนโลยี) เทคโนโลยีทำให้เกิดอาชีพ

ใหม่ ๆ เช่น YouTuber, Content Creator, และ Developer Platform ต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้มีอยู่ในอดีต การทำงานผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้คนสามารถทำงานจากที่ใดก็ได้ในโลก Remote Work

4. ภาพลักษณ์

จันทะพอน ไชยะสอน(2566) กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน

สมจิตร ชัยบัง (2563) กล่าวว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถานศึกษา 2) ด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา 3) ด้านหลักสูตรของสถานศึกษา 4) ด้านการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา 5) ด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง

จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรคปทุม (2562) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อ 5 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 217 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านเหตุผลส่วนตัวในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพพรรณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษายายสูงกว่านักศึกษาหญิง 2) เมื่อจำแนกตามแผนการเรียนที่จบการศึกษามา พบว่าแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) เมื่อจำแนกตามแผนการเรียนที่จบการศึกษามาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่านักศึกษาที่จบการศึกษาจากแผนการเรียนวิทย์-คณิต และแผนการเรียนอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า ด้านภาพลักษณ์ หมายถึง การรับรู้หรือความประทับใจที่บุคคล กลุ่มคน หรือสังคมมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น บุคคล องค์กร ผลิตภัณฑ์ หรือสถานที่ โดยภาพลักษณ์อาจเกิดขึ้นจากการรับรู้ในเชิงประสบการณ์ตรง หรือจากข้อมูล ข่าวสาร หรือความเชื่อที่ได้รับผ่านแหล่งต่างๆ โดยมีลักษณะสำคัญดังนี้ (ภาพลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกและการรับรู้) คือภาพลักษณ์ไม่ได้เป็นเพียงข้อเท็จจริง แต่เป็นการผสมผสานระหว่างข้อเท็จจริง ความเชื่อ และอารมณ์ที่คนมีต่อสิ่งนั้นๆ (ภาพลักษณ์ที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจ) คือภาพลักษณ์ที่ดีสามารถสร้างความเชื่อมั่น และส่งเสริม

ให้เกิดความสัมพันธ์หรือการสนับสนุน เช่น ภาพลักษณ์ที่ดีของแบรนด์ส่งเสริมยอดขาย (ภาพลักษณ์ที่เกิดจากมุมมองต่างกัน) คือแต่ละคนอาจมองภาพลักษณ์ของสิ่งเดียวกันต่างกันไปขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนตัว ค่านิยม และข้อมูลที่ได้รับ

2.2.4 องค์ประกอบ นิยามเชิงปฏิบัติการและสาระการวัดองค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

จากการสังเคราะห์เนื้อหาองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) เหตุผลส่วนตัว 2) สังคมและเศรษฐกิจ 3) การประกอบอาชีพ และ 4) ภาพลักษณ์ แต่ละองค์ประกอบสรุปนิยามเชิงปฏิบัติการและสาระการวัดได้ดังแสดงตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 การสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการและสาระการวัดองค์ประกอบเนื้อหาของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	สาระการวัด
1. เหตุผลส่วนตัว	เหตุผลส่วนบุคคล หมายถึง เหตุผลหรือคำอธิบายที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจหรือกระทำการใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีพื้นฐานจากความเชื่อ มุมมอง ความรู้สึก หรือสถานการณ์ส่วนตัวของตนเอง มากกว่าที่จะเป็นเหตุผลที่อิงหลักการทั่วไปหรือข้อเท็จจริงที่ยอมรับกันโดยรวมลักษณะสำคัญของเหตุผลส่วนบุคคล (ความจำเพาะเจาะจงส่วนบุคคล) มักสะท้อนความคิดหรือความต้องการเฉพาะตัวของบุคคลนั้นๆ(ความไม่เป็นสากลของบุคคล) อาจไม่สามารถนำไปใช้กับคนอื่น ๆ ได้	1) ค่านิยมส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2) ความเชื่อส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 3) ความชอบส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 4) ความคิดเชิงตรรกะส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 5) การคิดวิเคราะห์เชิงเหตุผลตามมุมมองของบุคคลในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	สาระการวัด
	เนื่องจากแตกต่างกันในเรื่องประสบการณ์หรือมุมมอง (อารมณ์และค่านิยม) บ่อยครั้งมีความเกี่ยวข้องกับความรู้สึกหรือความเชื่อส่วนตัว เช่น ชอบหรือไม่ชอบ (เหตุผลเชิงตรรกะ) แม้เหตุผลเหล่านั้นจะไม่สอดคล้องกับหลักการที่ใช้วิเคราะห์ตามตรรกะ แต่ก็มึน้ำหนักรในมุมมองของบุคคล	
2. สังคมและเศรษฐกิจ	ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ประเทศไทยมีศักยภาพในการเติบโตทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจ แต่ย้งต้องเผชิญกับความท้าทายที่ต้องการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อสร้างการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว สังคมในยุคปัจจุบันมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยต่างๆ เช่น เทคโนโลยี วัฒนธรรม และวิถีชีวิต (การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี) การใช้อินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ส่งผลต่อการติดต่อสื่อสาร การทำงาน และการบริโภคข้อมูล โซเชียลมีเดียสร้างผลกระทบต่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมถึงการสร้างอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรม เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และบล็อกเชน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน การซื้อขาย และการลงทุน	1) การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟน เทคโนโลยี AI ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน 2) การได้รับอิทธิพลจากความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรม 3) การเติบโตทางด้านเศรษฐกิจดิจิทัล การค้าออนไลน์ การชำระเงินผ่านแอปพลิเคชัน 4) การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของสังคมโลก 5) ความท้าทายทางสังคมความไม่เท่าเทียมกันในด้านโอกาสและทรัพยากร 6) ปัญหาสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงตามสภาพภูมิอากาศ

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	สาระการวัด
	การเติบโตของเศรษฐกิจดิจิทัล เช่น การค้าออนไลน์ การชำระเงินผ่านแอปพลิเคชัน (การเปลี่ยนแปลงทางประชากร) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในหลายประเทศ เช่น ญี่ปุ่น และประเทศไทย ส่งผลต่อแรงงานและนโยบายสาธารณะ การย้ายถิ่นฐานของแรงงานและผู้อพยพมีผลต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความตึงเครียดทางสังคม (ความท้าทายทางสังคม) ความไม่เท่าเทียมกันในด้านโอกาสและทรัพยากร ปัญหาสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตในหลายพื้นที่ การพัฒนาเมืองและวิถีชีวิตเร่งรีบ ส่งผลให้คนมีความเครียดและปัญหาสุขภาพจิตเพิ่มขึ้น	
3. การประกอบอาชีพ	การเลือกประกอบอาชีพในปัจจุบันมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น เมื่อเทียบกับอดีต เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สังคม และเศรษฐกิจ ทำให้ผู้คนต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายด้านเพื่อเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้(แนวโน้มเรื่องตลาดแรงงาน) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น AI, Automation, และ Digital Transformation ส่งผลให้อาชีพบางประเภทลดลงหรือ	1) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น AI ระบบอัตโนมัติ ที่ทำให้อาชีพบางประเภทลดลงหรือเปลี่ยนแปลงไป 2) อาชีพที่เกี่ยวกับพลังงานทดแทนมีความต้องการมากขึ้น 3) ความถนัดและทักษะรวมไปถึงความสนใจการเลือกอาชีพเพื่อให้เกิดความมั่นคงระยะยาว 4) ความมั่นคงทางด้านการเงินและความก้าวหน้าในสายอาชีพ 5) การเรียนรู้ตลอดชีวิตในโลกปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	สาระการวัด
	เปลี่ยนแปลงไป เช่น งานที่ใช้แรงงาน ซ้ำ ๆ ขณะที่อาชีพด้านเทคโนโลยี การ วิเคราะห์ข้อมูล และงานสร้างสรรค์ เติบโตขึ้น การเปลี่ยนแปลงด้าน สิ่งแวดล้อมและสังคม เช่น อาชีพด้าน พลังงานทดแทน หรือ งานที่เกี่ยวข้อง กับสุขภาพจิต มีความต้องการมากขึ้น (ความถนัดและความสนใจส่วนบุคคล) การเลือกอาชีพควรพิจารณาจาก ทักษะ และ ความสนใจส่วนบุคคล เพื่อให้ทำงานได้อย่างมีความสุขและ ประสบความสำเร็จในระยะยาวการ สำรวจตัวเองผ่านแบบทดสอบความ ถนัดหรือการทดลองทำงานประเภท ต่าง ๆ ช่วยให้เข้าใจว่าอาชีพไหน เหมาะสมกับเรา (ความมั่นคงและ รายได้) หลายคนให้ความสำคัญกับ ความมั่นคงทางการเงิน และโอกาส ก้าวหน้าในสายอาชีพอาชีพบาง ประเภท เช่น วิศวกร แพทย์ หรือ อาชีพด้านการเงิน มักได้รับความนิยม เนื่องจากรายได้ที่ดีและความมั่นคง (การเรียนรู้ตลอดชีวิต) ในโลกปัจจุบัน ที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ความสามารถ ในการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ (Lifelong Learning) กลายเป็นสิ่งสำคัญ บางคน อาจเลือกอาชีพที่สามารถพัฒนาต่อ ยอดได้ง่าย เช่น การทำงานแบบ Freelance หรือธุรกิจส่วนตัว (อิทธิพล ของเทคโนโลยี) เทคโนโลยีทำให้เกิด	และเทคโนโลยีพัฒนาแบบก้าว กระโดด 6) การประกอบอาชีพใหม่ที่เกิดจาก แพลตฟอร์มทางโลกออนไลน์ใน รูปแบบต่างๆ

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	สาระการวัด
	อาชีพใหม่ ๆ เช่น YouTuber, Content Creator, และ Developer Platform ต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้มีอยู่ในอดีตการทำงานผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้คนสามารถทำงานจากที่ใดก็ได้ในโลก Remote Work	
4. ภาพลักษณ์	การรับรู้หรือความประทับใจที่บุคคลกลุ่มคน หรือสังคมมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น บุคคล องค์กร สถานศึกษา หรือสถานที่ โดยภาพลักษณ์อาจเกิดขึ้นจากการรับรู้ในเชิงประสบการณ์ตรง หรือจากข้อมูล ข่าวสาร หรือความเชื่อที่ได้รับผ่านแหล่งต่างๆ โดยมีลักษณะสำคัญดังนี้ (ภาพลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกและการรับรู้) คือ ภาพลักษณ์ไม่ได้เป็นเพียงข้อเท็จจริง แต่เป็นการผสมผสานระหว่าง ข้อเท็จจริง ความเชื่อ และอารมณ์ที่คนมีต่อสิ่งนั้นๆ (ภาพลักษณ์ที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจ) คือ ภาพลักษณ์ที่ดีที่สามารถสร้างความเชื่อมั่น และส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์หรือการสนับสนุน เช่น ภาพลักษณ์ที่ดีของแบรนด์ส่งเสริมยอดขาย (ภาพลักษณ์ที่เกิดจากมุมมองต่างกัน) คือแต่ละคนอาจมองภาพลักษณ์ของสิ่งเดียวกันต่างกันไป ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนตัว ค่านิยม และข้อมูลที่ได้รับ	1) ภาพลักษณ์จากสังคมที่มีต่อองค์กรสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2) ภาพลักษณ์ที่เกิดจากความรู้สึกที่ผสมระหว่างความเชื่อ ข้อเท็จจริง รวมไปถึง อารมณ์ที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 3) ข้อเท็จจริงของการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 4) ความเชื่อมั่น ในภาพลักษณ์ที่ดีส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 5) ภาพลักษณ์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วยค่านิยม และประสบการณ์ส่วนตัว

2.3 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิได้วางแนวทางการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการสร้างทักษะที่จำเป็นสำหรับอาชีพในอนาคต ผ่านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง มีการบูรณาการเรียนรู้อบรมร่วมกับสถานประกอบการและชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง สถานศึกษาในสังกัดมีการพัฒนาหลักสูตรทวิศึกษาและหลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่น มีการส่งเสริมการฝึกทักษะอาชีพผ่านกิจกรรมชุมนุม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งศูนย์แนะแนวอาชีพในโรงเรียนเพื่อให้คำปรึกษาและแนะนำเส้นทางอาชีพที่เหมาะสมกับความถนัดของผู้เรียน การพัฒนาครูผู้สอนก็เป็นอีกหนึ่งประเด็นสำคัญ โดยมีการจัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการสอนด้านอาชีพ การสร้างเครือข่ายครูแนะแนว และการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านอาชีพ ในด้านการวัดและประเมินผล มีการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนผ่านแฟ้มสะสมผลงานอาชีพ การจัดทำ Career Portfolio และการประเมินทักษะอาชีพตามมาตรฐานสมรรถนะ มีการสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการประเมินทักษะการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน สำหรับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ มีการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เพื่อสร้างโอกาสในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การฝึกงาน และการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญในสาขาอาชีพต่างๆ รวมถึงการสนับสนุนทุนการศึกษาและทุนประกอบอาชีพสำหรับผู้เรียนที่มีความสนใจในการประกอบธุรกิจของตนเอง ทั้งนี้ เป้าหมายสำคัญคือการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีความพร้อมในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และสามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียน อันจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีและการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนอย่างยั่งยืน

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการศึกษาเพื่อเป็นฐานรากในการพัฒนาประเทศให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพตามมาตรฐานมีทักษะที่จำเป็นสามารถแก้ปัญหาปรับตัว สื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมีวินัยมีนิสัยใฝ่การเรียนรู้และเป็นพลเมืองที่รู้สิทธิและหน้าที่มีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ มีความรักและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้กำหนดทิศทางในการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 - 2570 ดังนี้

- 1) วิสัยทัศน์ (Vision) สร้างคนดี มีปัญญา พึ่งพาตนเอง
- 2) พันธกิจ (Mission)

2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพของผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตรคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรฐานสมรรถนะสู่หลักสูตรสถานศึกษาตามความต้องการจำเป็นของกลุ่มเป้าหมายและแตกต่างหลากหลายตามบริบทของพื้นที่

2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดการศึกษาเพื่อคุณวุฒิ โดยใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะผ่านแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพและเปิดโลกทัศน์มุมมองร่วมกันของผู้เรียนและครูให้มากขึ้น

2.4 ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาครูให้มีทักษะความรู้และความชำนาญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลปัญญาประดิษฐ์ และภาษาอังกฤษ รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและมีเหตุผลเป็นขั้นตอน

2.5 พัฒนาระบบบริหารและการจัดการศึกษาที่เน้นการมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษา

เป้าประสงค์ (Goal)

ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการดูแลความปลอดภัยประชากรวัยเรียนทุกคน ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเสมอภาคจนจบหลักสูตรผู้เรียนทุกช่วงวัยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสอดคล้องกับศักยภาพ ให้เป็นผู้มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑สถานศึกษา มีระบบการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Assessment for Learning) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Personalized Learning)ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ทนต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มีสมรรถนะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ จรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งจิตวิญญาณความเป็นครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท(แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2566-2570 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนนักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงต่อไป

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

กิตติวินท์ สำเภาทอง (2567) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม 2) เพื่อศึกษาการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 328 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาระดับการเลือกสถานศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านทัศนคติของผู้เรียนและด้านการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านลักษณะของวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2) ผลการศึกษาระดับปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านข้อผูกพัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่นิสัยและธรรมเนียมส่วนเป้าหมายหรือจุดประสงค์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการเลือก เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม ในภาพรวม มีความสัมพันธ์กันสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 88.60

จันทะพอน ไชยะสอน (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก และ 2) เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้าน

การประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสักที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 จำนวน 260 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.34-0.69 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83-0.89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t -test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสักด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ในระดับมาก ($X = 3.80, X = 3.58, X = 3.52$ ตามลำดับ) 2) แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ของนักศึกษาที่เรียนสาขาต่างกัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพและด้านภาพลักษณ์ มีแรงจูงใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พรจันทร์ โขมเพชร (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานีที่มีผลในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานีที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา และเพื่อหาแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานีที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรในวิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของวิทยาลัยสารพัดช่าง จำนวน 298 คน และกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานีที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($x = 3.56$) เมื่อพิจารณาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดตามลำดับ คือ ด้านความเชื่อถือ ($x = 3.61$) ด้านเลื่อมใสศรัทธา ($x = 3.56$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการยอมรับ ($X = 3.52$) ในด้านความเชื่อถือพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้ที่จบการศึกษาจากวิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานีเป็นบัณฑิตที่มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม ($X = 3.60$) ด้านเลื่อมใสศรัทธา พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้ปกครองมีความภาคภูมิใจที่ส่งบุตรหลาน เข้ามาศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ ($x = 3.74$) และด้านการยอมรับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานีมีการ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชน ($X = 3.70$) 2. แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานีที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ด้านความเชื่อถือ พบว่า ควร

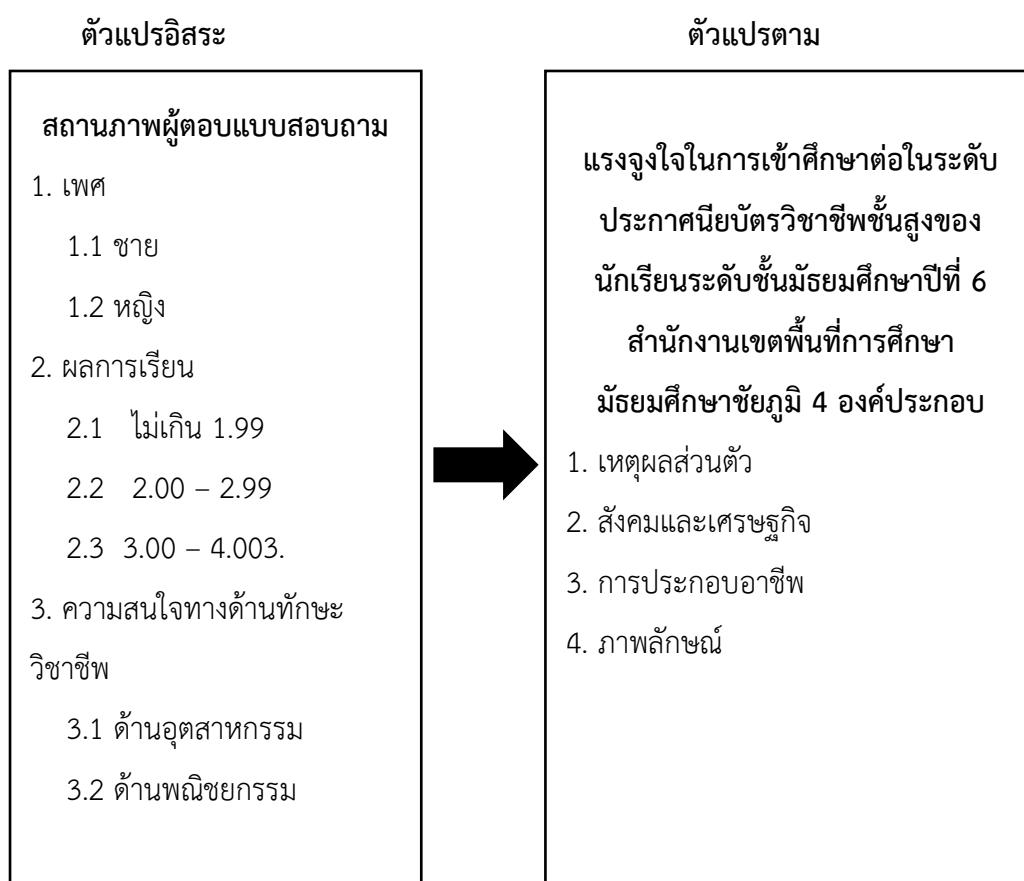
ส่งเสริมการจัดการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนได้ให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนการสอน ควรส่งเสริมด้านบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถที่ถ่ายทอดความรู้และทักษะได้อย่างจริงจังด้านการยอมรับ ควรส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง ควรส่งเสริมการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และด้านเลื่อมใสศรัทธา ควรสร้างความมั่นใจให้กับนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาจะมีงานรองรับ ควรส่งเสริมให้วิทยาลัยฯเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และให้บริการแก่ชุมชนและบุคคลอื่นโดยทั่วไป ควรปลูกจิตสำนึกให้กับนักศึกษาถึงบทบาทการปฏิบัติตนและเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม

ชำนาญ ทองเย็น (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการศึกษาต่อและตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อและตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กลุ่มตัวอย่างจำนวน 418 คน จากสถาบันการศึกษา 5 แห่ง ในจังหวัดสมุทรปราการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขการจัดการเพราะเห็นว่ามีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ ส่วนใหญ่เลือกเรียนวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ ส่วนแนวโน้มของการศึกษาต่อ นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการทำงานก่อน สำหรับค่าใช้จ่ายต้องการใช้เงินของตนเอง ข่าวสารการสมัครเรียนค้นจากอินเทอร์เน็ตและผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจคือ บิดา/มารดา ในการตัดสินใจ นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับหลักสูตรเป็นอันดับแรก หลักสูตรและค่าใช้จ่ายในการศึกษาแตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิริภา ศรีโคกล่าม (2556) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลางวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2555 จำนวน 350 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffes กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านสังคมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีแรงจูงใจด้านส่วนตัวเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ แรงจูงใจด้านสังคม และแรงจูงใจในด้านอาชีพเป็นอันดับท้ายสุด 2) นักศึกษาที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจด้านส่วนตัวด้านอาชีพ และด้านสังคม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่าง ยกเว้นนักศึกษาที่เรียนหมวดวิชาเรียนต่างกันมีแรงจูงใจด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้ จันทะพอน ไชยะสอน(2566), ลัดดาวัลย์ มากช่วย (2564), สมจิตร ชัยบัง (2563), จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรคปทุม (2562), จินตนา ไทธานี (2557), ศิริภา ศรีโคกล่าม (2556) เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกศึกษาและกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบได้แก่ 1) เหตุผลส่วนตัว 2) สังคมและเศรษฐกิจ 3) การประกอบอาชีพ 4) ภาพลักษณ์ จึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดงานวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ จำแนกตาม เพศ ผลการเรียน และความสนใจด้านทักษะวิชาชีพ มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.4 ตัวแปรที่ศึกษา
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 4,778 คน (แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ, 2567)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ปีการศึกษา 2567 เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน (Finite Population) ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 357 คน และทำการหาจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง ตามขนาดของสถานศึกษา โดยแบ่งแบบชั้นภูมิ ประกอบด้วย สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 47 คน สถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 106 คน สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 37 คน และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 167 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 357 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดสถานศึกษา	จำนวนประชากร (N)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (n)
1. ขนาดเล็ก	629	47
2. ขนาดกลาง	1,422	106
3. ขนาดใหญ่	493	37
4. ขนาดใหญ่พิเศษ	2,234	167
โดยรวม	4,778	357

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามองค์ประกอบและนิยามเชิงปฏิบัติการ ตัวแปรในการวิจัยคือ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย เพศ ผลการเรียน และความสนใจด้านทักษะวิชาชีพ ดังนี้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ โดยข้อคำถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert, 1967)

5 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3.3 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการดังต่อไปนี้

3.3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ จากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะและกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.3.2 ศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีสร้างแบบสอบถาม จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น ของ บุญชม ศรีสะอาด (2554) และศึกษาแบบสอบถามที่นักวิชาการสร้างไว้ เพื่อนำข้อมูลมาสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.3 สร้างแบบสอบถามโดยกำหนดเนื้อหา และข้อคำถามให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา โครงสร้างของแบบสอบถาม ความถูกต้องเหมาะสมของภาษา และความครอบคลุมเนื้อหา เพื่อนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

3.3.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องในการใช้ภาษาให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาให้คะแนน ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่า	ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาในการวิจัย
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่า	ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาในการวิจัย
- 1	หมายถึง	แน่ใจว่า	ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาในการวิจัย

โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item – Objective Congruence : IOC) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 – 1.00

3.3.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือในการวิจัย

3.3.7 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลที่เกิดขึ้นไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับและรายด้าน ด้วยวิธีการตรวจสอบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Method) โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) โดยกำหนดความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า 0.80 ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1984) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 ตามตารางที่ 3.2

3.3.8 นำเครื่องมือที่ทดลองใช้แล้ว และนำผลการทดสอบแบบสอบถามปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ก่อนนำเครื่องมือไปเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.9 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาความเชื่อมั่น ไปจัดเตรียมทำแบบสอบถามออนไลน์สำหรับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

ตารางที่ 3.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) รายด้านและทั้งฉบับ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	ค่าความเชื่อมั่น
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	0.95
2. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	0.93
3. ด้านการประกอบอาชีพ	0.94
4. ด้านภาพลักษณ์	0.92
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	0.98

3.4 ตัวแปรที่ศึกษา

3.4.1 ตัวแปรต้น คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ปีการศึกษา 2567 ได้แก่

1) เพศ จำแนกเป็น ชาย และ หญิง

2) ผลการเรียน จำแนกเป็น ตั้งแต่ 1.00 - 1.99, ตั้งแต่ 2.00 - 2.99 และ ตั้งแต่ 3.00 - 4.00

3) ความสนใจด้านทักษะวิชาชีพ จำแนกเป็น ด้านอุตสาหกรรม และด้านพาณิชย์กรรม

3.4.2 ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 4 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านเหตุผลส่วนตัว
- 2) ด้านสังคมและเศรษฐกิจ
- 3) ด้านการประกอบอาชีพ
- 4) ด้านภาพลักษณ์

3.5 การเก็บและรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.5.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานศึกษาในสังกัด

3.5.2 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ถึงผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

3.5.3 ผู้วิจัยจัดส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยไปยังผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามแบบออนไลน์ (Google Form) โดยผู้วิจัยได้สร้าง QR CODE ในการเข้าไปตอบแบบสอบถามการวิจัย

3.5.4 ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการตอบแบบสอบถาม เพื่อสะดวกในการเก็บข้อมูล และได้ข้อมูลตรงตามที่ระยะเวลากำหนด

3.5.5 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างการวิจัย ผ่าน Google Form

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ตามรายละเอียด ดังนี้
ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้วมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปตามขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

3.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับผลการเรียน และความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ โดยหาความถี่และร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

3.4.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 การศึกษาระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายเป็นช่วงคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.4.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีเพศต่างกัน ตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3.4.5 วิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีระดับผลการเรียน ตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Sheffe) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3.4.6 วิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ ต่างกัน ตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อดังนี้ 1) เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามเพศ ผลการเรียนรู้ และความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ผ่าน Google Form โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเข้าตอบแบบสอบถามผ่านลิงค์ URL หรือสแกนผ่าน QR CODE ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนจำนวน 357 คน และได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 340 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95 แล้วนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณค่าสถิติสำหรับการตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้ โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

4.4 ผลการเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่สอดคล้องตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

t	แทน	ค่าสถิติที (t-test)
F	แทน	ค่าสถิติเอฟ (F-test)
SV	แทน	แหล่งความแปรปรวน (Source of Variance)
SS	แทน	ผลรวมตามแปรปรวนของค่าเฉลี่ย (Sum of square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (Mean square)
df	แทน	องศาความเป็นอิสระ (Degrees of freedom)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
Sig.	แทน	ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากแบบสอบถามผู้วิจัยนำข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตาราง และความเรียง ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามแสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 340)

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม		ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	141	41.50
	หญิง	199	58.50
2. ผลการเรียน	ไม่เกิน 1.99	18	5.30
	2.00 – 2.99	115	33.80
	3.00 – 4.00	207	60.90
3. ความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ	อุตสาหกรรม	192	56.50
	พาณิชย์กรรม	148	43.50

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 และเพศชาย จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 ส่วนใหญ่มีผลการเรียน 3.00 – 4.00 จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 60.90 ผลการเรียน 2.00 – 2.99 จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 และไม่เกิน 1.99 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 และส่วนใหญ่มีความ

สนใจทางด้านทักษะวิชาชีพอุตสาหกรรม จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50 และความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพพัฒนยกรรมจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ดังตารางที่ 4.2 - 4.8

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

ผลการวิเคราะห์ระดับ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
1. ด้านภาพลักษณ์	4.26	0.62	มาก
2. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.25	0.68	มาก
3. ด้านการประกอบอาชีพ	4.25	0.61	มาก
4. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	4.20	0.62	มาก
โดยรวม	4.24	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงจากมากไปน้อยพบว่า ด้าน

ภาพลักษณ์ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านสังคมและเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26, 4.25, 4.25, และ 4.20 ตามลำดับ

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ รายงาน

ผลการวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในรายด้าน ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยรวมและรายข้อ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ด้านภาพลักษณ์

ด้านภาพลักษณ์	ระดับแรงจูงใจ		
	($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนได้รับอิทธิพลจากเรื่องภาพลักษณ์ทางสังคมที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.28	0.77	มาก
2. ค่านิยมและประสบการณ์ส่วนตัวทำให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.27	0.81	มาก
3. นักเรียนได้มีการหาข้อมูล ข้อเท็จจริงในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.27	0.81	มาก
4. ภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษาทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.26	0.79	มาก
5. นักเรียนได้รับอิทธิพลเรื่องความเชื่อ อารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.25	0.77	มาก
โดยรวม	4.26	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ด้านภาพลักษณ์ โดยรวมอยู่ที่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.26 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนได้รับอิทธิพลจากเรื่องภาพลักษณ์ทางสังคมที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, ค่านิยมและประสบการณ์ส่วนตัวทำให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, นักเรียนได้มีการหาข้อมูล ข้อเท็จจริงในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, ภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษาทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และนักเรียนได้รับอิทธิพลเรื่องความเชื่อ อารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28, 4.27, 4.27, 4.26 และ 4.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ด้านเหตุผลส่วนตัว

	ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระดับแรงจูงใจ		
		($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1.	นักเรียนมีค่านิยมส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.31	0.84	มาก
2.	นักเรียนมีความคิดเชิงตรรกะ หลักของเหตุผล ส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.24	0.80	มาก
3.	นักเรียนมีความชอบส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.23	0.82	มาก
4.	นักเรียนมีความเชื่อส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.23	0.80	มาก
โดยรวม		4.25	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว โดยรวมอยู่ที่ ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.25 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาชัยภูมิ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนมีค่านิยมส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, นักเรียนมีความคิดเชิงตรรกะ หลักของเหตุผล ส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, นักเรียนมีความชอบส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และนักเรียนมีความเชื่อส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31, 4.24, 4.23 และ 4.23 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ระดับ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ด้านการประกอบอาชีพ

ด้านการประกอบอาชีพ	ระดับแรงจูงใจ		
	($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่พัฒนาแบบก้าวกระโดด	4.29	0.77	มาก
2. เทคโนโลยี AI และระบบควบคุมอัตโนมัติที่ทำให้บางอาชีพต้องลดลงหรือหายไป จึงทำให้เกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.25	0.81	มาก
3. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีสาขาที่จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับพลังงานทดแทน	4.25	0.76	มาก
4. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจะเป็นการสร้างทัศนคติสร้างทักษะจนนำไปสู่การประกอบอาชีพที่มั่นคงระยะยาว	4.24	0.82	มาก
5. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับอาชีพที่เกิดขึ้นใหม่บนแพลตฟอร์มทางโลกออนไลน์ในรูปแบบต่างๆ	4.23	0.80	มาก
6. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสร้างความมั่นคงทางการเงินและความก้าวหน้าในสายอาชีพ	4.23	0.79	มาก
โดยรวม	4.25	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว โดยรวมอยู่ที่ ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.25 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตและก้าวทันต่อการเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีที่พัฒนาแบบก้าวกระโดด, เทคโนโลยี AI และระบบควบคุมอัตโนมัติ ที่ทำให้บางอาชีพต้องลดลงหรือหายไป จึงทำให้เกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง, การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีสาขาที่จัดการเรียนการสอน เกี่ยวกับพลังงานทดแทน, การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจะเป็นการสร้างควา มั่นสร้างทักษะจนนำไปสู่การประกอบอาชีพที่มั่นคงระยะยาว, การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง เป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับอาชีพที่เกิดขึ้นใหม่บนแพลตฟอร์มทางโลกออนไลน์ใน รูปแบบต่างๆและการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสร้างความมั่นคงทางการเงิน และความก้าวหน้าในสายอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29, 4.25, 4.25, 4.24, 4.23 และ 4.23 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ระดับ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ด้าน สังคมและเศรษฐกิจ

	ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	ระดับแรงจูงใจ		
		($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1.	การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การค้าขายในโลกออนไลน์ การใช้จ่ายเงินตราผ่านแอปพลิเคชัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.23	0.81	มาก
2.	การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟน เทคโนโลยี AI ที่เข้ามามีบทบาทใน ชีวิตประจำวัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อใน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.23	0.78	มาก
3.	แนวคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมในการเลือกเข้าศึกษา ต่อ สร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนเลือกเรียนในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.22	0.79	มาก

4.	การปรับตัวและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมตามสภาพภูมิอากาศมีส่วนในการเพิ่มแรงจูงในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.22	0.79	มาก
5.	มีแรงจูงในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากแนวโน้มการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของสังคมโลก	4.22	0.78	มาก
6.	นักเรียนมีความไม่เท่าเทียมทางด้านโอกาสและทรัพยากรในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.10	0.85	มาก
โดยรวม		4.20	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ที่ ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การค้าขายในโลกออนไลน์ การใช้จ่ายเงินตราผ่านแอปพลิเคชัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟน เทคโนโลยี AI ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, แนวคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมในการเลือกเข้าศึกษาต่อ สร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนเลือกเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, และการปรับตัวและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมตามสภาพภูมิอากาศมีส่วนในการเพิ่มแรงจูงในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23, 4.22, และ 4.22 ตามลำดับ

4.4 ผลการเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีเพศ ผลการเรียน และ ความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ วิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย จำนวน 3 ข้อ ดังต่อไปนี้

4.4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิที่มีเพศต่างกันมีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แตกต่างกัน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือสถิติทดสอบที (t-test Independent Sample) ซึ่งใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระกันที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีเพศต่างกัน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.		
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.40	0.50	4.15	0.76	3.291*	0.01
2. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	4.31	0.49	4.12	0.68	2.802	0.05
3. ด้านการประกอบอาชีพ	4.37	0.45	4.16	0.70	3.044*	0.03
4. ด้านภาพลักษณ์	4.40	0.48	4.17	0.69	3.329*	0.01
โดยรวม	4.36	0.42	4.15	0.65	3.393*	0.01

*p < 0.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า แสดงผลการเปรียบเทียบ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีเพศต่างกันจะมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test Independent Sample) ซึ่งใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระจากกันที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า ค่า Sig. = 0.01 น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิที่มีผลการเรียนต่างกันมีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ซึ่งใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไปที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงตามตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ผล การเรียนต่างกัน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	ไม่เกิน 1.99		2.00 – 2.99		3.00 – 4.00	
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.19	0.94	4.21	0.60	4.28	0.69
2. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	4.14	0.66	4.16	0.60	4.23	0.62
3. ด้านการประกอบอาชีพ	4.12	0.69	4.22	0.58	4.27	0.63
4. ด้านภาพลักษณ์	4.24	0.60	4.22	0.61	4.29	0.63
โดยรวม	4.17	0.65	4.20	0.54	4.27	0.58

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ซึ่งใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไปที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงตามตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิที่มีผล การเรียนต่างกัน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงของ นักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6	SV	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	.463	2	.231	.495	.610
	ภายในกลุ่ม	157.328	337	.467		
	รวม	157.790	339			
ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	.531	2	.266	.689	.503
	ภายในกลุ่ม	129.795	337	.385		
	รวม	130.326	339			
ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	.502	2	.251	.654	.520
	ภายในกลุ่ม	129.246	337	.384		
	รวม	129.748	339			
ด้านภาพลักษณ์	ระหว่างกลุ่ม	.398	2	.199	.509	.602
	ภายในกลุ่ม	131.804	337	.391		
	รวม	132.202	339			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.446	2	.223	.665	.515
	ภายในกลุ่ม	112.960	337	.335		
	รวม	113.406	339			

จากตารางที่ 4.9 พบว่า แสดงค่าเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ต่างกันโดยใช้สถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยรวมพบว่า ค่า Sig= 0.515 มากกว่า 0.05 หมายความว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีผลการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิที่มีความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพต่างกันมีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้สถิติทดสอบที (t-test Independent Sample) ซึ่งใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพต่างกัน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	อุตสาหกรรม		พาณิชยกรรม		t	Sig.
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.		
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.27	0.67	4.23	0.68	0.432	0.66
2. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	4.23	0.60	4.17	0.63	0.823	0.41
3. ด้านการประกอบอาชีพ	4.26	0.62	4.24	0.61	0.270	0.78
4. ด้านภาพลักษณ์	4.32	0.62	4.19	0.62	1.948	0.52
โดยรวม	4.27	0.58	4.21	0.57	0.930	0.35

จากตารางที่ 4.10 พบว่า แสดงผลการเปรียบเทียบ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพต่างกันจะมี แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แตกต่างกัน โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test Independent Sample) ซึ่งใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระ จากกันที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า ค่า Sig. = 0.35 มากกว่า 0.05 หมายความว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีระดับแรงจูงใจ ในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ จำแนกตามเพศ ผลการเรียนรู้ และความสนใจด้านทักษะวิชาชีพ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวิจัยโดยแบ่งเป็น ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check lists) จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย เพศ ผลการเรียนรู้ และความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ ตอนที่ 2 แบบสอบถามชนิดปลายปิดแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท ซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ประกอบไปด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านภาพลักษณ์ 2) ด้านเหตุผลส่วนตัว 3) ด้านการประกอบอาชีพ และ 4) ด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำนวน 21 ข้อ และนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1990) เท่ากับ 0.98 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามออนไลน์ โดยสามารถตอบแบบสอบถามผ่านลิงค์ URL หรือ สแกนผ่าน QR CODE ได้รับข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิลำบากกลับมาจำนวน 340 ฉบับ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 95

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามรายละเอียดในแต่ละส่วนต่อไปนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 และเพศชาย จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 ส่วนใหญ่

มีผลการเรียน 3.00 – 4.00 จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 60.90 ผลการเรียน 2.00 – 2.99 จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 และไม่เกิน 1.99 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 และส่วนใหญ่มีความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพอุตสาหกรรม จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50 และความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพพัฒนยกรรมจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 ตามลำดับ

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านสังคมและเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26, 4.25, 4.25, และ 4.20 ตามลำดับ

5.1.2.1 ด้านภาพลักษณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากมากไปน้อยได้แก่นักเรียนได้รับอิทธิพลจากเรื่องภาพลักษณ์ทางสังคมที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ค่านิยมและประสบการณ์ส่วนตัวทำให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งนักเรียนได้มีการหาข้อมูล ข้อเท็จจริงในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เกี่ยวกับภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษาทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และนักเรียนได้รับอิทธิพลเรื่องความเชื่อ อารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

5.1.2.2 ด้านเหตุผลส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ค่านิยมส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งนักเรียนมีความคิดเชิงตรรกะ หลักของเหตุผลส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นักเรียนมีความชอบส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและนักเรียนมีความเชื่อส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

5.1.2.3 ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตและก้าวทันต่อการเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีที่พัฒนาแบบก้าวกระโดด เทคโนโลยี AI และระบบควบคุมอัตโนมัติที่ทำให้บางอาชีพต้องลดลงหรือหายไป จึงทำให้เกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีสาขาที่จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับพลังงานทดแทน การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจึงเป็นการสร้างความถนัดสร้างทักษะจนนำไปสู่การประกอบอาชีพที่มั่นคงระยะยาว การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับอาชีพที่เกิดขึ้นใหม่บนแพลตฟอร์มทางโลกออนไลน์ในรูปแบบต่างๆ และการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสร้างความมั่นคงทางด้านการเงินและความก้าวหน้าในสายอาชีพ

5.1.2.4 ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การค้าขายในโลกออนไลน์ การใช้จ่ายเงินตราผ่านแอปพลิเคชัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟน เทคโนโลยี AI ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แนวคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมในการเลือกเข้าศึกษาต่อ สร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนเลือกเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และการปรับตัวและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมตามสภาพภูมิอากาศมีส่วนในการเพิ่มแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ดังนั้น สรุปแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ประกอบด้วย ด้านภาพลักษณ์ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านสังคมและเศรษฐกิจ แสดงในแผนภาพที่ 5.1

ภาพที่ 5.1 สรุปแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีเพศต่างกัน พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิที่มีเพศต่างกัน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

5.1.4 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีผลการเรียนต่างกัน พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิที่มีผลการเรียนต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

5.1.5 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพต่างกัน พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

ผลการวิจัยพบว่า ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้รับอิทธิพลจากเรื่องภาพลักษณ์ทางสังคมที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ค่านิยมและประสบการณ์ส่วนตัวทำให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งนักเรียนได้มีการหาข้อมูล ข้อเท็จจริงในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เกี่ยวกับภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษาทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และนักเรียนได้รับอิทธิพลเรื่องความเชื่อ อารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติวินท์ สำเภทอง (2567) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม 2) เพื่อศึกษาการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 328 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาระดับการเลือกสถานศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านทัศนคติของผู้เรียนและด้านการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านลักษณะของวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2) ผลการศึกษาระดับปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านข้อผูกพัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ นิสัยและธรรมเนียมส่วนเป้าหมายหรือจุดประสงค์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการเลือก เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม ใน

ภาพรวมในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 88.60 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริินภา ศรีโคกล่าม (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางปีการศึกษา 2555 จำนวน 350 คน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจด้านส่วนตัวด้านอาชีพ และด้านสังคมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีแรงจูงใจด้านส่วนตัวเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ แรงจูงใจด้านสังคม และแรงจูงใจในด้านอาชีพเป็นอันดับท้ายสุด นักศึกษาที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจด้านส่วนตัวด้านอาชีพ และด้านสังคมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่าง ยกเว้นนักศึกษาที่เรียนหมวดวิชาเรียนต่างกันมีแรงจูงใจด้านส่วนตัวด้านอาชีพ และด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของพรจันทร์ โชมเพชร (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานีที่มีผลในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรในวิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของวิทยาลัยสารพัดช่าง จำนวน 298 คน และกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 16 คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานีที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านสังคมและเศรษฐกิจ ผู้วิจัยจึงขอเสนอการอภิปรายผลแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เป็นรายด้านดังนี้

5.2.1.1 ด้านภาพลักษณ์ พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ด้านภาพลักษณ์ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้รับอิทธิพลจากเรื่องภาพลักษณ์ทางสังคมที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ค่านิยมและประสบการณ์ส่วนตัวทำให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นักเรียนได้มีการหาข้อมูลข้อเท็จจริงในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษาทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และนักเรียนได้รับอิทธิพลเรื่องความเชื่อ อารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทะพอน ไชยะสอน (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจใน

การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก และ 2) เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสักที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 จำนวน 260 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.34-0.69 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83-0.89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสักด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ในระดับมาก ($X = 3.80, X = 3.58, X = 3.52$ ตามลำดับ) 2) แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ของนักศึกษาที่เรียนสาขาต่างกัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพและด้านภาพลักษณ์ มีแรงจูงใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.1.2 ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ด้านเหตุผลส่วนตัว อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนมีค่านิยมส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, นักเรียนมีความคิดเชิงตรรกะ หลักของเหตุผล ส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, นักเรียนมีความชอบส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและนักเรียนมีความเชื่อส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทะพอน ไชยะสอน (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก และ 2) เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสักที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 จำนวน 260 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ

0.34-0.69 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83-0.89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอาสาสังกัดด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ในระดับมาก ($X = 3.80, X = 3.58, X = 3.52$ ตามลำดับ) 2) แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอาสาสังกัด ของนักศึกษาที่เรียนสาขาต่างกัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพและด้านภาพลักษณ์ มีแรงจูงใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.1.3 ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตและก้าวทันต่อการเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีที่พัฒนาแบบก้าวกระโดด เทคโนโลยี AI และระบบควบคุมอัตโนมัติที่ทำให้บางอาชีพต้องลดลงหรือหายไป จึงทำให้เกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีสาขาที่จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับพลังงานทดแทน การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจะเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีสร้างทักษะจนนำไปสู่การประกอบอาชีพที่มั่นคงระยะยาว การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับอาชีพที่เกิดขึ้นใหม่ บนแพลตฟอร์มทางโลกออนไลน์ในรูปแบบต่างๆและการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสร้างความมั่นคงทางการเงินและความก้าวหน้าในสายอาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทะพอน ไชยะสอน (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอาสาสังกัด การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอาสาสังกัด และ 2) เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอาสาสังกัดที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 จำนวน 260 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.34-0.69 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83-0.89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

วิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสักด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ในระดับมาก ($X = 3.80, X = 3.58, X = 3.52$ ตามลำดับ) 2) แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ของนักศึกษาที่เรียนสาขาต่างกัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพและด้านภาพลักษณ์ มีแรงจูงใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.1.4 ด้านสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ด้านสังคมและเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การค้าขายในโลกออนไลน์ การใช้จ่ายเงินตราผ่านแอปพลิเคชัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟน เทคโนโลยี AI ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แนวคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมในการเลือกเข้าศึกษาต่อ สร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนเลือกเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และการปรับตัวและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมตามสภาพภูมิอากาศมีส่วนในการเพิ่มแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของปริดา กิตติวิทย์ สำเภาทอง (2567) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม 2) เพื่อศึกษาการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ของนักศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 328 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาระดับการเลือกสถานศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านทัศนคติของผู้เรียนและด้านการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านลักษณะของวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2) ผลการศึกษาระดับปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านข้อผูกพัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ นิสัยและธรรมเนียมส่วนเป้าหมายหรือจุดประสงค์ อยู่

ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการเลือก เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัด นครปฐม ในภาพรวม มีความสัมพันธ์กันสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์ การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 88.60

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีเพศ ผลการ เรียน และความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ

5.2.2.1 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีเพศ ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะงานทางด้าน อุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมมีความแตกต่างกันด้านกายภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทะพอน ไชยะสอน (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบ อาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก และ 2) เปรียบเทียบ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบ อาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสักที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 จำนวน 260 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตร ประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.34-0.69 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.83-0.89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน การทดสอบค่าที (t -test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสักด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ใน ระดับมาก ($X = 3.80, X = 3.58, X = 3.52$ ตามลำดับ) 2) แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก ของนักศึกษาที่เรียนสาขาต่างกัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพและด้านภาพลักษณ์ มีแรงจูงใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.2.2 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีผลการ เรียนต่างกัน พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจาก

คุณสมบัติการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ได้ระบุผลการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติวินท์ สำเภาทอง (2567) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม 2) เพื่อศึกษาการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 328 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาระดับการเลือกสถานศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านทัศนคติของผู้เรียนและด้านการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านลักษณะของวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2) ผลการศึกษาระดับปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านข้อผูกพัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ นิสัยและธรรมเนียมส่วนเป้าหมายหรือจุดประสงค์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการเลือก เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม ในภาพรวมในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 88.60

5.2.2.3 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ตามความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสามารถเลือกเรียนได้ทั้งอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติวินท์ สำเภาทอง (2567) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม 2) เพื่อศึกษาการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษา

ต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 328 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาระดับการเลือกสถานศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านทัศนคติของผู้เรียนและด้านการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านลักษณะของวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2) ผลการศึกษาระดับปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านข้อผูกพัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ นิสัยและธรรมเนียมส่วนเป้าหมายหรือจุดประสงค์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการเลือก เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัด นครปฐม ในภาพรวมในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย หรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 88.60

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ผู้วิจัยขอเสนอแนะผลจากการวิจัยดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ผลจากการวิจัยที่ได้สรุปและอภิปรายมานั้น ผู้วิจัยเสนอข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ดังต่อไปนี้

5.3.1.1 จากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ดังนั้น นักเรียนได้รับอิทธิพลจากเรื่องภาพลักษณ์ทางสังคมที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ค่านิยมและประสบการณ์ส่วนตัวทำให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งนักเรียนได้มีการหาข้อมูลข้อเท็จจริงในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยมีค่านิยมส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งนักเรียนมีความคิดเชิงตรรกะ หลักของเหตุผลส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จึงเป็นการสร้างความถนัดสร้างทักษะจนนำไปสู่การประกอบอาชีพที่มั่นคงระยะยาว การศึกษาต่อใน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับอาชีพที่เกิดขึ้นใหม่บนแพลตฟอร์มทางโลกออนไลน์ในรูปแบบต่างๆและการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสร้างความมั่นคงทางการเงินและความก้าวหน้าในสายอาชีพในอนาคต

5.3.1.2 จากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นควรสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยให้คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟน เทคโนโลยี AI ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้เกิดแนวคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรมในการเลือกเข้าศึกษาต่อ รวมทั้งส่งเสริมให้นักเรียนเลือกเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพิ่มแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านอาชีพ การเงิน และความก้าวหน้าในสายอาชีพในอนาคต

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย ดังนี้

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

เกียรติวิชา ภูมิเพ็ง (2564)

เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2550)

เสนาะ ตีเยาว์ (2553)

กฤตภาคิน มิ่งโสภา และณกมล จันทรสม (2564)

ณัฐชา ใจตรง (2562)

ต่อพงศ์ ฤทธิเทวา, 2560)

ทัศนีย์ จันทะนันท์ และคณะ ,2564)

ปพิชญา ศรีจันทร์ (2563)

บุญณวัชร วิเทียมณุลักษณ์ (2563)

พิเชษฐ์ ชัมเจริญ(2564)

พิบูล ทีปะปาล (2550)

พีรยสร์ รัตธรรม และนนท์ สหยา, 2564)

โชมพัฒน์, พ. (2565). ภาพลักษณ์วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานีที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา. วารสาร มจร.อุบลปริทรรศน์, 7(2), 301-315

จุลเสวก, จ., และ อรรคปทุม, ว. (2562). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. วารสารวิจัยรำไพพรรณี, 13(2), 149-160.

มากช่วย, ล. (2564). รายงานการวิจัยแรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ.

สมคิด บางโม (2551)

สมจิตร ชัยบัง (2563)

สำเภาทอง, ก., และ หริรักษ์, ม. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัด
นครปฐม. วารสารนวัตกรรมการ จัดการศึกษาและการวิจัย, 6(2), 330-338.

สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562)

สิขธวัช จันทร์พล และชำนานู ทองเย็น (2565)

สุพานี สฤษฏ์วานิช (2552)

สุรศักดิ์ วณิชยวัฒนากุล (2553)

2. วิทยานิพนธ์

ไชยพิทักษ์, ยุพา. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี สถานศึกษาศรีสะเกษ กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท). วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนศรีสะเกษ, กรุงเทพฯ.

ไชยะสอน, จ. (2566). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคราชวิภาณุโลก (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี,
อุบลราชธานี.จินตนา ไทธานี (2557)

ศรีโคกกล้า, ศ. (2556). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
ในเขตภาค กลางปีการศึกษา 2555 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยศรีนรินทรวิโดม,
ประสานมิตร.

3. ภาษาอังกฤษ

Conbach, L. J. 1990. "Essentials of Psychological Testing." 3rd ed. New York: Harper
and Row.

Duglas McGregor 1960

Herzberg's Two Factor Theory Herzberg, Frederick and Others 1975

Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. "Determining Sample Size for Research Activities," **Educational and Psychological Measurement**. 30, 3 (1970): 607-610.

Likert, 1967

Maslow, A. H. **Motivation and Personality**. New York: Harper and Row, 1954.

McGregor, D. **The Human Side of Enterprise**. New York: McGraw - Hill, 1970.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นายชากร โมสกุล
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยการอาชีพโพนทอง
วุฒิการศึกษา ปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ปริญญาเอก (ปร.ด.) การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. ดร.กฤษดากร พลมณี
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
สถานที่ทำงาน โรงเรียนสีลองวิทยา
วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.)
สาขาการบริหารการศึกษา
3. นางสาวชุตिकाญจน์ ปกติ
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยหมากแดง
สถานที่ทำงาน โรงเรียนห้วยหมากแดง
วุฒิการศึกษา ปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๑๔๘๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๙/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๘, ๐๔๓-๒๔๒-๓๘๖

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นายชากร โมสกุล

ด้วย นายพิชิต สพลาก เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๔๓๒๐๐๑ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๑๒/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสุวัชรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : นายพิชิต สพลาก โทร. ๐๘๔-๖๘๕๕๓๒๑

ที่ อว ๗๔๑๔/ว๑๔๘๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๙/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๘, ๐๔๓-๒๔๒-๓๘๖

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นายกฤษฎากร พลมณี

ด้วย นายพิชิต สพลาก เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๔๓๒๐๐๑ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๑๒/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรามาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสุวิจิตรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : นายพิชิต สพลาก โทร. ๐๘๔-๖๘๕๕๓๒๑

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๑๔๘๒

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๙/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๘, ๐๔๓-๒๔๒-๓๘๖

๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นางสาวชุดิภาญจน์ ปกติ

ด้วย นายพิชิต สพลาก เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๔๓๒๐๐๑ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๑๒/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพราเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสุธีวรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ภาคผนวก ค
ผลการพิจารณาแบบประเมินค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
แบบสอบถามการวิจัย

แบบตรวจสอบการใช้ภาษาของข้อคำถาม
และดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับสาระการวัด และนิยามเชิงปฏิบัติการ
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

1. ขอความกรุณาท่านให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ภาษาของข้อคำถามว่าสามารถใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้อง ชัดเจนหรือไม่ เพียงใด
2. ขอความกรุณาท่านตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามในตาราง (คอลัมน์ที่ 3) ว่ามีเนื้อหาและใจความสอดคล้องกับสาระการวัด (คอลัมน์ที่ 2) และนิยามเชิงปฏิบัติการ (คอลัมน์ที่ 1) หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1 หรือ 0 หรือ -1 โดยแต่ละช่องมีความหมายดังนี้
 - +1 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้อง
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้อง
 - 1 หมายถึง ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้อง

ขอขอบคุณ

นายพิชิต สพลาม
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ชื่อวิจัย แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบย่อย นิยามเชิงปฏิบัติการ สารการวัด และข้อคำถาม ของแต่ละองค์ประกอบหลัก

องค์ประกอบย่อยและนิยามเชิงปฏิบัติการ (1)	สารการวัด (2)	ข้อคำถาม (3)	การใช้ภาษาของคำถาม	ความสอดคล้อง		
				+1	0	-1
1. เหตุผลส่วนตัว เหตุผลหรือคำอธิบายที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีพื้นฐานจากความเชื่อ มุมมอง ความรู้สึก หรือสถานการณ์ส่วนตัวของตนเองมากกว่าที่จะเป็นเหตุผลที่อิงหลักการทั่วไปหรือข้อเท็จจริงที่ยอมรับกันโดยรวมลักษณะสำคัญของเหตุผลส่วนบุคคล (ความจำเพาะเจาะจงส่วนบุคคล) มักสะท้อนความคิดหรือความต้องการเฉพาะตัวของบุคคลนั้นๆ (ความไม่เป็นสากลของบุคคล) อาจไม่สามารถนำไปใช้กับคน	1. ค่านิยมส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	1. นักเรียนมีค่านิยมส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				
	2. ความเชื่อส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	2. นักเรียนมีความเชื่อส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				
	3. ความชอบส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	3. นักเรียนมีความชอบส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				
	4. ความคิดเชิงตรรกะส่วนตัวการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4. นักเรียนมีความคิดเชิงตรรกะหลักของเหตุผล ส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				

องค์ประกอบย่อยและนิยามเชิงปฏิบัติการ (1)	สาระการวัด (2)	ข้อคำถาม (3)	การใช้ภาษาของคำถาม	ความสอดคล้อง		
				+1	0	-1
อื่นๆ ได้ เนื่องจากแตกต่างกันในเรื่องประสบการณ์หรือมุมมอง (อารมณ์และค่านิยม) บ่อยครั้งมีความเกี่ยวข้องกับความรู้สึกหรือความเชื่อส่วนตัว เช่น ชอบหรือไม่ชอบ (เหตุผลเชิงตรรกะ) แม้เหตุผลเหล่านั้นจะไม่สอดคล้องกับหลักการที่ใช้วิเคราะห์ตามตรรกะ แต่ก็มีน้ำหนักในมุมมองของบุคคล						
2. สังคมและเศรษฐกิจ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ประเทศไทยมีศักยภาพในการเติบโตทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจ แต่ยังคงเผชิญกับความท้าทายที่ต้องการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อสร้างการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว สังคมในยุคปัจจุบันมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยต่างๆ เช่น เทคโนโลยี	1.การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟน เทคโนโลยี AI ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน	1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟน เทคโนโลยี AI ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				
	2.การได้รับอิทธิพลจากความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรม	2. แนวคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมในการเลือกเข้าศึกษาต่อ สร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนเลือกเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				

องค์ประกอบย่อยและนิยามเชิงปฏิบัติการ (1)	สาระการวัด (2)	ข้อคำถาม (3)	การใช้ภาษาของคำถาม	ความสอดคล้อง		
				+1	0	-1
วัฒนธรรม และวิถีชีวิต (การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี) การใช้อินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ส่งผลต่อการติดต่อสื่อสาร การทำงาน และการบริโภคข้อมูล โซเชียลมีเดียสร้างผลกระทบต่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมถึงการสร้างอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรม เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และบล็อกเชน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน การซื้อขาย และการลงทุน	3.การเติบโตทางด้านเศรษฐกิจดิจิทัล การค้าออนไลน์ การชำระเงินผ่านแอปพลิเคชัน	3. การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การค้าขายในโลกออนไลน์ การใช้จ่ายเงินตราผ่านแอปพลิเคชัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				
	4.การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของสังคมโลก	4. มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากแนวโน้มการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของสังคมโลก				
	5.ความท้าทายทางสังคมความไม่เท่าเทียมกันในด้านโอกาสและทรัพยากร	5. นักเรียนมีความไม่เท่าเทียมทางด้านโอกาสและทรัพยากรในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				

องค์ประกอบย่อยและนิยามเชิงปฏิบัติการ (1)	สาระการวัด (2)	ข้อความคำถาม (3)	การใช้ภาษาของคำถาม	ความสอดคล้อง		
				+1	0	-1
การเติบโตของเศรษฐกิจดิจิทัล เช่น การค้าออนไลน์ การชำระเงินผ่านแอปพลิเคชัน (การเปลี่ยนแปลงทางประชากร) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในหลายประเทศ เช่น ญี่ปุ่น และประเทศไทย ส่งผลต่อแรงงานและนโยบายสาธารณะ การย้ายถิ่นฐานของแรงงานและผู้อพยพมีผลต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความตึงเครียดทางสังคม (ความท้าทายทางสังคม) ความไม่เท่าเทียมกันในด้านโอกาสและทรัพยากร ปัญหาสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตในหลายพื้นที่ การพัฒนาเมืองและวิถีชีวิตเร่งรีบ ส่งผลให้คนมีความเครียดและปัญหาสุขภาพจิตเพิ่มขึ้น						
	6. ปัญหาสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงตามสภาพภูมิอากาศ	6. การปรับตัวและแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมตามสภาพภูมิอากาศมีส่วนในการเพิ่มแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				
3. การประกอบอาชีพ	1. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น AI ระบบอัตโนมัติ ที่ทำให้อาชีพบางประเภทลดลงหรือเปลี่ยนแปลงไป	1. เทคโนโลยี AI และระบบควบคุมอัตโนมัติที่ทำให้บางอาชีพต้องลดลงหรือหายไป จึงทำให้เกิดแรงจูงใจใน				

องค์ประกอบย่อยและนิยามเชิงปฏิบัติการ (1)	สาระการวัด (2)	ข้อคำถาม (3)	การใช้ภาษาของคำถาม	ความสอดคล้อง		
				+1	0	-1
การเลือกประกอบอาชีพในปัจจุบันมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น เมื่อเทียบกับอดีต เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สังคม และเศรษฐกิจ ทำให้ผู้คนที่ต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายด้านเพื่อเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้(แนวโน้มเรื่องตลาดแรงงาน) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น AI, Automation, และ Digital Transformation ส่งผลให้อาชีพบางประเภทลดลงหรือเปลี่ยนแปลงไป เช่น งานที่ใช้แรงงานซ้ำ ๆ ขณะที่อาชีพด้านเทคโนโลยี การวิเคราะห์ข้อมูล และงานสร้างสรรค์เติบโตขึ้นการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม เช่น อาชีพด้านพลังงานทดแทน หรือ งานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต มีความต้องการมากขึ้น (ความถนัดและความสนใจส่วนบุคคล) การเลือกอาชีพควรพิจารณาจาก		การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				
	2.อาชีพที่เกี่ยวกับพลังงานทดแทนมีความต้องการมากขึ้น	2. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีสาขาที่จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับพลังงานทดแทน				
	3.ความถนัดและทักษะรวมไปถึงความสนใจในการเลือกอาชีพเพื่อให้เกิดความมั่นคงระยะยาว	3. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจะเป็นการสร้างความถนัดสร้างทักษะจนนำไปสู่การประกอบอาชีพที่มั่นคงระยะยาว				
	4.ความมั่นคงทางการเงินและความก้าวหน้าในสายอาชีพ	4. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสร้างความมั่นคงทางการเงินและความก้าวหน้าในสายอาชีพ				
	5. การเรียนรู้ตลอดชีวิตในโลกปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเทคโนโลยีพัฒนาแบบก้าวกระโดด	5. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตและก้าวทันต่อการเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีที่พัฒนาแบบก้าวกระโดด				

องค์ประกอบย่อยและนิยามเชิงปฏิบัติการ (1)	สาระการวัด (2)	ข้อคำถาม (3)	การใช้ภาษาของคำถาม	ความสอดคล้อง		
				+1	0	-1
ทักษะ และ ความสนใจส่วนบุคคล เพื่อให้ทำงานได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในระยะยาวการสำรวจตัวเองผ่านแบบทดสอบความถนัดหรือการทดลองทำงานประเภทต่าง ๆ ช่วยให้เข้าใจว่าอาชีพไหนเหมาะสมกับเรา (ความมั่นคงและรายได้) หลายคนให้ความสำคัญกับความมั่นคงทางการเงิน และโอกาsk้าวหน้าในสายอาชีพอาชีพบางประเภท เช่น วิศวกร แพทย์ หรือ อาชีพด้านการเงิน มักได้รับความนิยมเนื่องจากรายได้ที่ดีและความมั่นคง (การเรียนรู้ตลอดชีวิต) ในโลกปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ความสามารถในการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ (Lifelong Learning) กลายเป็นสิ่งสำคัญ บางคนอาจเลือกอาชีพที่สามารถพัฒนาต่อยอดได้ง่าย เช่น การทำงานแบบ Freelance หรือธุรกิจส่วนตัว (อิทธิพลของเทคโนโลยี) เทคโนโลยีทำให้เกิดอาชีพใหม่ ๆ เช่น YouTuber,	6.การประกอบอาชีพใหม่ที่เกิดจากแพลตฟอร์มทางโลกออนไลน์ในรูปแบบต่างๆ	6. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับอาชีพที่เกิดขึ้นใหม่บนแพลตฟอร์มทางโลกออนไลน์ในรูปแบบต่างๆ				

องค์ประกอบย่อยและนิยามเชิงปฏิบัติการ (1)	สาระการวัด (2)	ข้อคำถาม (3)	การใช้ภาษาของคำถาม	ความสอดคล้อง		
				+1	0	-1
Content Creator, และ Developer Platform ต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้มีอยู่ในอดีต การทำงานผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้คนสามารถทำงานจากที่ใดก็ได้ในโลก Remote Work						
4.ภาพลักษณ์ การรับรู้หรือความประทับใจที่บุคคลกลุ่มคน หรือสังคมมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น บุคคล องค์กร สถานศึกษา หรือสถานที่ โดยภาพลักษณ์อาจเกิดขึ้นจากการรับรู้ในเชิงประสบการณ์ตรง หรือจากข้อมูล ข่าวสาร หรือความเชื่อที่ได้รับผ่านแหล่งต่างๆ โดยมีลักษณะสำคัญดังนี้ (ภาพลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกและการรับรู้) คือ ภาพลักษณ์ไม่ได้เป็นเพียงข้อเท็จจริง แต่เป็นการผสมผสานระหว่างข้อเท็จจริง ความเชื่อ และอารมณ์ที่คนมีต่อสิ่งนั้นๆ (ภาพลักษณ์ที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจ) คือ	1. ภาพลักษณ์จากสังคมที่มีต่อองค์กรสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	1. นักเรียนได้รับอิทธิพลจากเรื่องภาพลักษณ์ทางสังคมที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				
	2.ภาพลักษณ์ที่เกิดจากความรู้สึกที่ผสมระหว่างความเชื่อ ข้อเท็จจริง รวมไปถึงอารมณ์ที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	2. นักเรียนได้รับอิทธิพลเรื่องความเชื่อ อารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				
	3.การหาข้อเท็จจริงของการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	3. นักเรียนได้มีการหาข้อมูล ข้อเท็จจริงในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				
	4.ความเชื่อมั่น ในภาพลักษณ์ที่ดีส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ	4. ภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษาทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				

องค์ประกอบย่อยและนิยามเชิง ปฏิบัติการ (1)	สาระการวัด (2)	ข้อความ (3)	การใช้ภาษาของคำถาม	ความสอดคล้อง		
				+1	0	-1
ภาพลักษณ์ที่ดีที่สามารถสร้างความ เชื่อมั่น และส่งเสริมให้เกิด ความสัมพันธ์หรือการสนับสนุน เช่น ภาพลักษณ์ที่ดีของแบรนด์ส่งเสริม ยอดขาย (ภาพลักษณ์ที่เกิดจาก มุมมองต่างกัน) คือแต่ละคนอาจมอง ภาพลักษณ์ของสิ่งเดียวกันต่างกันไป ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนตัว ค่านิยม และข้อมูลที่ได้รับ	5.ภาพลักษณ์ในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วยค่านิยม และประสบการณ์ ส่วนตัว	5. ค่านิยมและประสบการณ์ส่วนตัวทำ ให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง				

**ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบนิยามปฏิบัติการ สารการวัด
และข้อความถามของแต่ละองค์ประกอบหลัก**

องค์ประกอบย่อย และ นิยามเชิงปฏิบัติการ (1)	สารการวัด (2)	ข้อความถาม (3)	การใช้ภาษาของข้อความถาม	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	แก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
1. เหตุผลส่วนตัวเหตุผล หรือคำอธิบายที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีพื้นฐานจากความเชื่อ มุมมอง ความรู้สึก หรือสถานการณ์ส่วนตัวของตนเอง มากกว่าที่จะเป็นเหตุผลที่อิงหลักการทั่วไปหรือข้อเท็จจริงที่ยอมรับกันโดยรวมลักษณะสำคัญของเหตุผลส่วนบุคคล (ความจำเพาะเจาะจงส่วน	1.ค่านิยมส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	1. นักเรียนมีค่านิยมส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	ภาษามีความถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการสามารถนำไปใช้เป็นข้อความถามได้		
	2. ความเชื่อส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	2. นักเรียนมีความเชื่อส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง			
	3.ความชอบส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	3. นักเรียนมีความชอบส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง			

บุคคล) มักสะท้อนความคิดหรือความต้องการเฉพาะตัวของบุคคลนั้นๆ(ความไม่เป็นสากลของบุคคล) อาจไม่สามารถนำไปใช้กับคนอื่นได้ เนื่องจากแตกต่างกันในเรื่องประสบการณ์หรือมุมมอง (อารมณ์และค่านิยม) บ่อยครั้งมีความเกี่ยวข้องกับความรู้สึกหรือความเชื่อส่วนตัว เช่น ชอบหรือไม่ชอบ (เหตุผลเชิงตรรกะ) แม้เหตุผลเหล่านั้นจะไม่สอดคล้องกับหลักการที่ใช้วิเคราะห์ตามตรรกะ แต่ก็มื่อน้ำหนักในมุมมองของบุคคล	4. ความคิดเชิงตรรกะ ส่วนตัวการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4. นักเรียนมีความคิดเชิงตรรกะ หลักของเหตุผลส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง			
--	---	--	--	--	--

2. สังคมและเศรษฐกิจ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ประเทศไทยมี ศักยภาพในการเติบโตทั้งในด้าน สังคมและเศรษฐกิจ แต่ยังคง เผชิญกับความท้าทายที่ต้องการ ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อ สร้างการพัฒนาที่มั่นคงและ ยั่งยืนในระยะยาว สังคมในยุค ปัจจุบันมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลง ไปตามปัจจัยต่างๆ เช่น เทคโนโลยี วัฒนธรรม และวิถี ชีวิต (การเปลี่ยนแปลงทางด้าน เทคโนโลยี) การใช้อินเทอร์เน็ต และสมาร์ทโฟนกลายเป็นส่วน หนึ่งของชีวิตประจำวัน ส่งผลต่อ การติดต่อสื่อสาร การทำงาน และการบริโภคข้อมูล โซเชียล มีเดียสร้างผลกระทบต่อการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมถึง	1.การเปลี่ยนแปลงทางด้าน เทคโนโลยีการใช้ระบบอิน เทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟน เทคโนโลยี AI ที่เข้ามามี บทบาทในชีวิตประจำวัน	1. การเปลี่ยนแปลง ทางด้านเทคโนโลยีการใช้ ระบบอินเทอร์เน็ตและ สมาร์ทโฟน เทคโนโลยี AI ที่เข้ามามีบทบาทใน ชีวิตประจำวัน สร้าง แรงจูงใจให้นักเรียนเข้า ศึกษาต่อในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง			
	2.การได้รับอิทธิพลจาก ความคิด ความเชื่อ และ วัฒนธรรม	2. แนวคิด ความเชื่อและ วัฒนธรรมในการเลือกเข้า ศึกษาต่อ สร้างแรงจูงใจ ให้กับนักเรียนเลือกเรียน ในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง			
	3.การเติบโตทางด้าน เศรษฐกิจดิจิทัล การค้า ออนไลน์ การชำระเงินผ่าน แอปพลิเคชัน	3. การเจริญเติบโต ทางด้านเศรษฐกิจ การค้า ขยายในโลกออนไลน์ การ ใช้จ่ายเงินตราผ่าน	ภาษามีความถูกต้อง เหมาะสมและสอดคล้อง		

การสร้างอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรม เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และบล็อก เชน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง วิธีการทำงาน การซื้อขาย และ การลงทุน การเติบโตของเศรษฐกิจดิจิทัล เช่น การค้าออนไลน์ การชำระ เงินผ่านแอปพลิเคชัน (การ เปลี่ยนแปลงทางประชากร) การ เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในหลาย ประเทศ เช่น ญี่ปุ่น และประเทศ ไทย ส่งผลต่อแรงงานและ นโยบายสาธารณะ การย้ายถิ่น ฐานของแรงงานและผู้อพยพมีผล ต่อความหลากหลายทาง วัฒนธรรมและความตึงเครียด ทางสังคม (ความท้าทายทาง สังคม) ความไม่เท่าเทียมกันใน	4.การก้าวเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุของสังคมโลก	แอปพลิเคชัน สร้าง แรงจูงใจให้นักเรียนเข้า ศึกษาต่อในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง 4. มีแรงจูงในการเข้า ศึกษาต่อในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง จากแนวโน้มการ ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ของสังคมโลก	กับนิยามปฏิบัติการ สามารถนำไปใช้เป็นข้อ คำถามได้		
--	--	---	---	--	--

ด้านโอกาสและทรัพยากร ปัญหาสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตในหลายพื้นที่ การพัฒนาเมืองและวิถีชีวิตเร่งรีบ ส่งผลให้คนมีความเครียดและปัญหาสุขภาพจิตเพิ่มขึ้น					
	5.ความท้าทายทางสังคม ความไม่เท่าเทียมกันในด้านโอกาสและทรัพยากร	5. นักเรียนมีความไม่เท่าเทียมทางด้านโอกาสและทรัพยากรในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	ภาษามีความถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการสามารถนำไปใช้เป็นข้อคำถามได้		
	6.ปัญหาสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงตามสภาพภูมิอากาศ	6. การปรับตัวและแก้ไขปัญหามลพิษตามสภาพภูมิอากาศมีส่วนในการเพิ่มแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง			

3. การประกอบอาชีพ การเลือกประกอบอาชีพในปัจจุบันมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้นเมื่อเทียบกับอดีต เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สังคม และเศรษฐกิจ ทำให้ผู้คนต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายด้านเพื่อเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้(แนวโน้มเรื่องตลาดแรงงาน) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น AI, Automation, และ Digital Transformation ส่งผลให้อาชีพบางประเภทลดลงหรือเปลี่ยนแปลงไป เช่น งานที่ใช้	1. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น AI ระบบอัตโนมัติ ที่ทำให้อาชีพบางประเภทลดลงหรือเปลี่ยนแปลงไป	1. เทคโนโลยี AI และระบบควบคุมอัตโนมัติที่ทำให้บางอาชีพต้องลดลงหรือหายไป จึงทำให้เกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง			
	2.อาชีพที่เกี่ยวข้องกับพลังงานทดแทนมีความต้องการมากขึ้น	2. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีสาขาที่จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับพลังงานทดแทน			
	3.ความถนัดและทักษะรวมไปถึงความสนใจในการเลือกอาชีพเพื่อให้เกิดความมั่นคงระยะยาว	3. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจะเป็นการสร้างความถนัดสร้างทักษะจนนำไปสู่การประกอบอาชีพที่มั่นคงระยะยาว			

แรงงานซ้ำ ๆ ขณะที่อาชีพด้านเทคโนโลยี การวิเคราะห์ข้อมูล และงานสร้างสรรค์เติบโตขึ้น การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม เช่น อาชีพด้านพลังงานทดแทน หรือ งานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต มีความต้องการมากขึ้น (ความกดดันและความสนใจส่วนบุคคล) การเลือกอาชีพควรพิจารณาจาก ทักษะ และ ความสนใจส่วนบุคคล เพื่อให้ทำงานได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในระยะยาวการสำรวจตัวเองผ่านแบบทดสอบความถนัดหรือการทดลองทำงานประเภทต่าง ๆ ช่วยให้เข้าใจว่าอาชีพไหนเหมาะสมกับเรา (ความมั่นคงและรายได้) หลายคนให้ความสำคัญกับ ความมั่นคง	4.ความมั่นคงทางด้านการเงินและความก้าวหน้าในสายอาชีพ	4. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสร้างความมั่นคงทางการเงินและความก้าวหน้าในสายอาชีพ			
	5. การเรียนรู้ตลอดชีวิตในโลกปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเทคโนโลยีพัฒนาแบบก้าวกระโดด	5. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตและก้าวหน้าต่อการเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีที่พัฒนาแบบก้าวกระโดด			
	6.การประกอบอาชีพใหม่ที่เกิดจากแพลตฟอร์มทางโลกออนไลน์ในรูปแบบต่างๆ	6. การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับอาชีพที่เกิดขึ้นใหม่บนแพลตฟอร์ม			

ทางการเงิน และโอกาสก้าวหน้า ในสายอาชีพอาชีพบางประเภท เช่น วิศวกร แพทย์ หรืออาชีพ ด้านการเงิน มักได้รับความนิยม		ทางโลกออนไลน์ในรูปแบบ ต่างๆ			
---	--	--------------------------------	--	--	--

เนื่องจากรายได้ที่ดีและความมั่นคง (การเรียนรู้ตลอดชีวิต) ในโลกปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ความสามารถในการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ (Lifelong Learning) กลายเป็นสิ่งสำคัญ บางคนอาจเลือกอาชีพที่สามารถพัฒนาต่อยอดได้ง่าย เช่น การทำงานแบบ Freelance หรือ ธุรกิจส่วนตัว (อิทธิพลของเทคโนโลยี) เทคโนโลยีทำให้เกิดอาชีพใหม่ ๆ เช่น YouTuber, Content Creator, และ Developer Platform ต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้มีอยู่ในอดีตการทำงานผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้คนสามารถทำงานจากที่ใดก็ได้ในโลก Remote Work					
--	--	--	--	--	--

4.ภาพลักษณ์ การรับรู้หรือความประทับใจที่บุคคล กลุ่มคน หรือสังคมมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น บุคคล องค์กร สถานศึกษา หรือสถานที่ โดยภาพลักษณ์อาจเกิดขึ้นจากการรับรู้ในเชิงประสบการณ์ตรง หรือจากข้อมูล ข่าวสาร หรือความเชื่อที่ได้รับผ่านแหล่งต่างๆ โดยมีลักษณะสำคัญดังนี้ (ภาพลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึและการรับรู้) คือ ภาพลักษณ์ไม่ได้เป็นเพียงข้อเท็จจริง แต่เป็นการผสมผสานระหว่างข้อเท็จจริง ความเชื่อ และอารมณ์ที่คนมีต่อ	1. ภาพลักษณ์จากสังคมที่มีต่อองค์กร สถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	1. นักเรียนได้รับอิทธิพลจากเรื่องภาพลักษณ์ทางสังคมที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	ภาษามีความถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการสามารถนำไปใช้เป็นข้อคำถามได้		
	2.ภาพลักษณ์ที่เกิดจากความรู้สึกที่ผสมระหว่างความเชื่อ ข้อเท็จจริง รวมไปถึง อารมณ์ที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	2. นักเรียนได้รับอิทธิพลเรื่องความเชื่อ อารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	ภาษามีความถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการสามารถนำไปใช้เป็นข้อคำถามได้		

สิ่งนั้นๆ (ภาพลักษณ์ที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจ) คือ ภาพลักษณ์ที่ดีที่สามารถสร้างความเชื่อมั่น และส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์หรือการสนับสนุน เช่น ภาพลักษณ์ที่ดีของแบรนด์ ส่งเสริมยอดขาย (ภาพลักษณ์ที่เกิดจากมุมมองต่างกัน) คือแต่ละคนอาจมองภาพลักษณ์ของสิ่งเดียวกันต่างกันไปขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนตัว ค่านิยม และข้อมูลที่ได้รับ	3.การหาข้อเท็จจริงของการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	3. นักเรียนได้มีการหาข้อมูล ข้อเท็จจริงในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง			
	4.ความเชื่อมั่น ในภาพลักษณ์ที่ดี ส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ	4. ภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษาทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	ภาษามีความถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการสามารถนำไปใช้เป็นข้อคำถามได้		
	5.ภาพลักษณ์ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วย ค่านิยม และประสบการณ์ส่วนตัว	5. ค่านิยมและประสบการณ์ส่วนตัวทำให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	ภาษามีความถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการสามารถนำไปใช้เป็นข้อคำถามได้		

--	--	--	--	--	--

ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง จึงได้ผลการพิจารณาแบบประเมิน
 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามการวิจัย สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนสังกัด สำนักงานอาชีวศึกษา
 จังหวัดขอนแก่น ดังแสดงในตารางข้างล่างนี้

**ผลการพิจารณาแบบประเมินค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามการ
วิจัย แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ**

รายการข้อคำถาม		ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลรวม	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3			
1. เหตุผลส่วนตัว							
1.	นักเรียนมีค่านิยมส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	นักเรียนมีความเชื่อส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.	นักเรียนมีความชอบส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.	นักเรียนมีความคิดเชิงตรรกะ หลักของเหตุผล ส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2. สังคมและเศรษฐกิจ							
5.	การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟน เทคโนโลยี AI ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6.	แนวคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมในการเลือกเข้าศึกษาต่อ สร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนเลือกเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

รายการข้อคำถาม		ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลรวม	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3			
7.	การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การค้าขายในโลกออนไลน์ การใช้จ่ายเงินตราผ่านแอปพลิเคชัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8.	. มีแรงจูงในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากแนวโน้มการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของสังคมโลก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9.	นักเรียนมีความไม่เท่าเทียมทางด้านโอกาสและทรัพยากรในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10.	การปรับตัวและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมตามสภาพภูมิอากาศมีส่วนในการเพิ่มแรงจูงในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง						
การประกอบอาชีพ							
12.	เทคโนโลยี AI และระบบควบคุมอัตโนมัติที่ทำให้บางอาชีพต้องลดลงหรือหายไป จึงทำให้เกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13.	การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีสาขาที่จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับพลังงานทดแทน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14.	การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจะเป็นการสร้างความถนัดสร้างทักษะจนนำไปสู่การประกอบอาชีพที่มั่นคงระยะยาว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

รายการข้อคำถาม		ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลรวม	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3			
15.	การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสร้างความมั่นคงทางการเงินและความก้าวหน้าในสายอาชีพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16.	การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่พัฒนาแบบก้าวกระโดด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17.	การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับอาชีพที่เกิดขึ้นใหม่บนแพลตฟอร์มทางโลกออนไลน์ในรูปแบบต่างๆ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ภาพลักษณ์							
18.	นักเรียนได้รับอิทธิพลจากเรื่องภาพลักษณ์ทางสังคมที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19.	นักเรียนได้รับอิทธิพลเรื่องความเชื่อ อารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20.	นักเรียนได้มีการหาข้อมูล ข้อเท็จจริงในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	+1	+1	+1	2	1.00	ใช้ได้
20.	ภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษาทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
21.	ค่านิยมและประสบการณ์ส่วนตัวทำให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

เนื่องด้วย นายพิชิต สพลาก นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ดร. เอกชาติ สุขเสน ซึ่งการวิทยานิพนธ์ดังกล่าวมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับความกรุณาข้อมูลจากท่าน ดังนั้น ข้าพเจ้าใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ผ่านทาง google forms ตามลิงค์หรือ QR Code ที่แนบมาด้วย

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็น

โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง และตรวจสอบความเรียบร้อยก่อน กดส่งคำตอบ โดยไม่ต้องระบุชื่อของผู้ตอบผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ ซึ่งไม่มีผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้นต่อตัวท่านและหน่วยงานของท่าน

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นายพิชิต สพลาก

นักศึกษานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ข้อ	แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5.	.การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟน เทคโนโลยี AI ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง					
6.	แนวคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมในการเลือกเข้าศึกษาต่อ สร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนเลือกเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง					
7.	การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การค้าขายในโลกออนไลน์ การใช้จ่ายเงินตราผ่านแอปพลิเคชัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง					
8.	มีแรงจูงในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากแนวโน้มการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของสังคมโลก					
9.	นักเรียนมีความไม่เท่าเทียมทางด้านโอกาสและทรัพยากรในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง					
10.	การปรับตัวและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมตามสภาพภูมิอากาศมีส่วนในการเพิ่มแรงจูงในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง					
3. การประกอบอาชีพ						
11.	เทคโนโลยี AI และระบบควบคุมอัตโนมัติที่ทำให้บางอาชีพต้องลดลงหรือหายไป จึงทำให้เกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง					
12.	การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีสาขาที่จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับพลังงานทดแทน					

ข้อ	แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
13.	การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจะเป็นการสร้างความถนัดสร้างทักษะจนนำไปสู่การประกอบอาชีพที่มั่นคงระยะยาว					
14.	การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสร้างความมั่นคงทางด้านการเงินและความก้าวหน้าในสายอาชีพ					
15.	การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตและก้าวทันต่อการเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีที่พัฒนาแบบก้าวกระโดด					
16.	การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับอาชีพที่เกิดขึ้นใหม่บนแพลตฟอร์มทางโลกออนไลน์ในรูปแบบต่างๆ					
4. ภาพลักษณ์						
17.	นักเรียนได้รับอิทธิพลจากเรื่องภาพลักษณ์ทางสังคมที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง					
18.	นักเรียนได้รับอิทธิพลเรื่องความเชื่อ อารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง					
19.	นักเรียนได้มีการหาข้อมูล ข้อเท็จจริงในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง					
20.	ภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษาทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง					
21.	ค่านิยมและประสบการณ์ส่วนตัวทำให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง					

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลผ่านทาง google forms

แบบฟอร์มนี้ยอมรับคำตอบ
จัดการ

ส่วนที่ 1 จาก 3

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

B
I
U
↶
↷

คำชี้แจง

- แบบสอบถามนี้ผู้ตอบคือ "นักเรียนระดับชั้นม.6" ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งคำตอบที่ได้จากนักเรียนระดับชั้นม.6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ไปเป็นข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักเรียนระดับชั้นม.6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เพื่อการสนับสนุนส่งเสริมการศึกษาต่อสายอาชีพ
- โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อโดยทำเครื่องหมายลงในช่องคำตอบที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน
- ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะนำมาใช้ในการวิจัยเท่านั้น โดยผู้วิจัยจะถือเป็นความลับ ซึ่งมีผลกระทบต่อทั้งส่วนตัวของนักเรียนและโรงเรียน
- แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

นายพิชิต สพลาก

นักศึกษาศาสตรบัณฑิตศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

กลับจากส่วนที่ 1 ไปยังส่วนถัดไป

ส่วนที่ 2 จาก 3

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมายเพียง 1 ช่อง

1. เพศ *

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ผลการเรียน *

☐ ไม่เกิน 1.99

☐ 2.00 – 2.99

☐ 3.00 – 4.00

3. ความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ *

☐ อุดสาหกรรม

☐ พาณิชยกรรม

ส่วนที่ 3 จาก 3

ตอนที่ 2 ระดับของ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายลงในช่องคำตอบที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

5 หมายถึง แสดงความคิดเห็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง แสดงความคิดเห็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง แสดงความคิดเห็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง แสดงความคิดเห็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง แสดงความคิดเห็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

1. เหตุผลส่วนตัว *

	5	4	3	2	1
1. นักเรียนมีค่านิ...	☐	☐	☐	☐	☐
2. นักเรียนมีความ...	☐	☐	☐	☐	☐
3. นักเรียนมีความ...	☐	☐	☐	☐	☐
4. นักเรียนมีความ...	☐	☐	☐	☐	☐

2. สังคมและเศรษฐกิจ *

	5	4	3	2	1
1.การเปลี่ยนแปลง...	☐	☐	☐	☐	☐
2. แนวคิด ความ...	☐	☐	☐	☐	☐
3.การเจริญเติบโต...	☐	☐	☐	☐	☐
4.มีแรงจูงในการ...	☐	☐	☐	☐	☐
5.นักเรียนมีความ...	☐	☐	☐	☐	☐
6.การปรับตัวและ...	☐	☐	☐	☐	☐

3. การประกอบอาชีพ *

	5	4	3	2	1
1. เทคโนโลยี AI...	☐	☐	☐	☐	☐
2. การศึกษาต่อไ...	☐	☐	☐	☐	☐
3. การศึกษาต่อไ...	☐	☐	☐	☐	☐
4. การศึกษาต่อไ...	☐	☐	☐	☐	☐
5. การศึกษาต่อไ...	☐	☐	☐	☐	☐
6. การศึกษาต่อไ...	☐	☐	☐	☐	☐

4.ภาพลักษณ์^{*}

	5	4	3	2	1
1. นักเรียนได้รับ...	☐	☐	☐	☐	☐
2. นักเรียนได้รับ...	☐	☐	☐	☐	☐
3. นักเรียนได้มีก...	☐	☐	☐	☐	☐
4. ภาพลักษณ์ที่...	☐	☐	☐	☐	☐
5. คำนิยมและปร...	☐	☐	☐	☐	☐

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขออนุญาตลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ อว ๗๔๑๔/๐๑๕๓

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๗/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๔, ๐๔๓-๒๔๒-๓๘๖

๑๓ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย จำนวนครุฑที่ขอทำการเก็บข้อมูล ฯ จำนวน ๑ ฉบับ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เลขที่ ๒๕๕		วิชา.....
☐ ยศ:	☐ คช.	☐ พ.ศ.
☐ ต.	☐ น.	☐ ค.ณ.
☐ ศ.	☐ น.	☐ ศ.ก.
☐ น.	☐ น.	☐ ก.
☐ น.	☐ น.	☐ น.
วันที่ ๑๓/๑๒/๖๕		โดย.....

ด้วย นายพิชิต สพลาก รหัสนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๔๓๒๐๐๑ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขต
อีสาน กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ดร.เอกชาติรี สุขเสน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ นายพิชิต สพลาก ได้ใช้
เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งเครื่องมือวิจัยดังกล่าวผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว และขอ
ความอนุเคราะห์ให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ
จำนวน ๓๗ โรงเรียน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ทำวิทยานิพนธ์ได้ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป หวังเป็นอย่าง
ยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพราเพื่อโปรดพิจารณาและให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระสุธีวีรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

บัณฑิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ๐๔๓-๒๔๑๔๔๕
นายพิชิต สพลาก โทร. ๐๘๔๖๘๕๕๓๒๑

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

ที่ อว ๗๔๑๔/๐๑๕๓

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๗/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๔, ๐๔๓-๒๔๒-๓๘๖

๑๓ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย จำนวนครุฑที่ขอทำการเก็บข้อมูล ฯ จำนวน ๑ ฉบับ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เลขที่ ๒๕๕		วิชา.....
☐ ยศ:	☐ คช.	☐ พ.ศ.
☐ ต.	☐ น.	☐ ค.ณ.
☐ ศ.	☐ น.	☐ ศ.ก.
☐ น.	☐ น.	☐ ก.
☐ น.	☐ น.	☐ น.
วันที่ ๑๓/๑/๒๕๖๕		โดยกลุ่มงาน.....

ด้วย นายพิชิต สพลาก รหัสนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๔๓๒๐๐๑ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขต
อีสาน กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ดร.เอกชาติรี สุขเสน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ นายพิชิต สพลาก ได้ใช้
เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งเครื่องมือวิจัยดังกล่าวผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว และขอ
ความอนุเคราะห์ให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ
จำนวน ๓๗ โรงเรียน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ทำวิทยานิพนธ์ได้ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป หวังเป็นอย่าง
ยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพราเพื่อโปรดพิจารณาและให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระสุธีวีรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

บัณฑิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ๐๔๓-๒๔๑๔๔๕
นายพิชิต สพลาก โทร. ๐๘๔๖๘๕๕๓๒๑

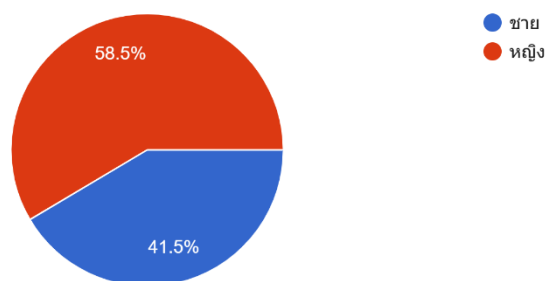
ภาคผนวก ข

ผลการเก็บข้อมูลแบบสอบถามผ่าน Google Form ของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการเก็บข้อมูลแบบสอบถามผ่าน Google Form

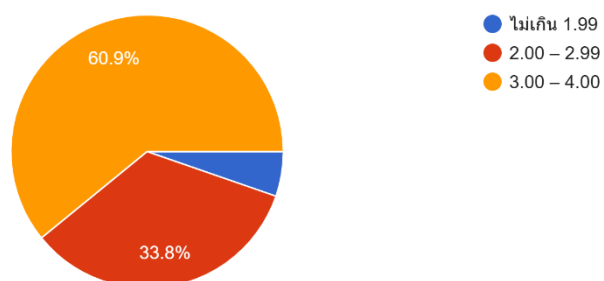
1. เพศ

คำตอบ 340 ข้อ

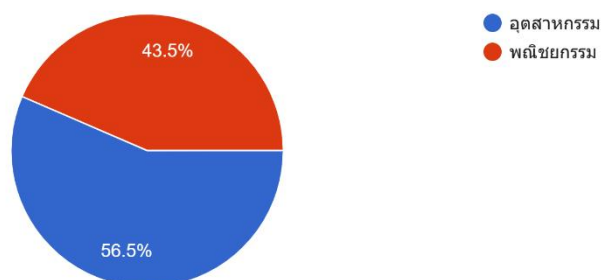
2. ผลการเรียนรู้

คำตอบ 340 ข้อ

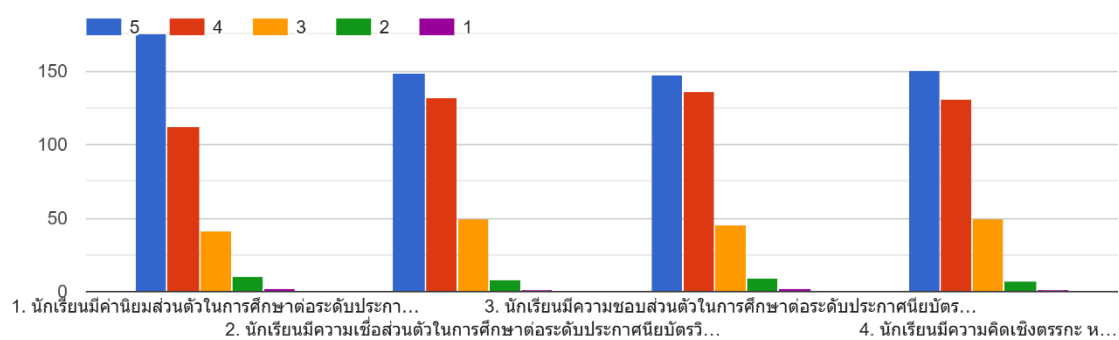

3. ความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ

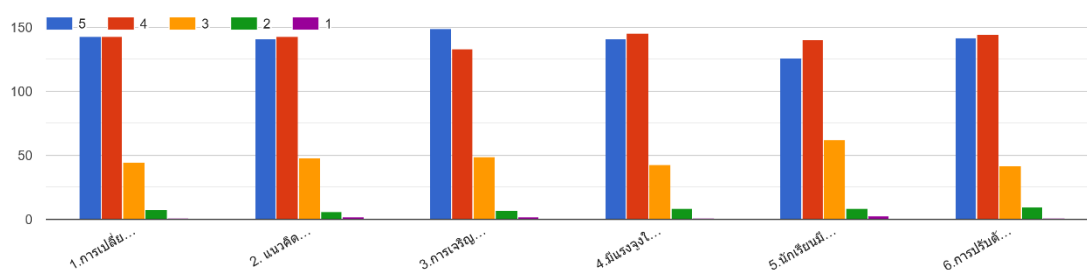
คำตอบ 340 ข้อ

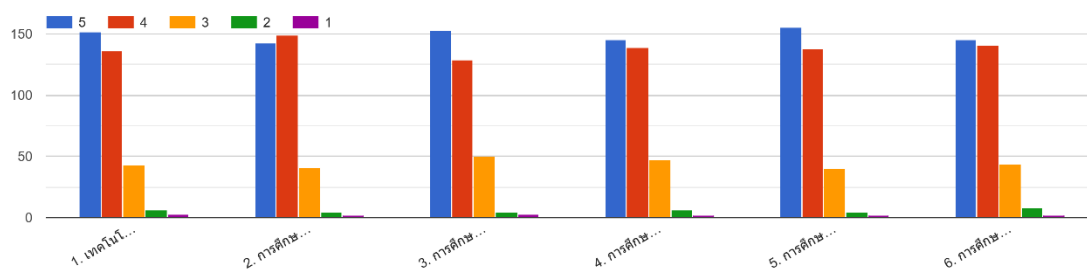
1. เหตุผลส่วนตัว

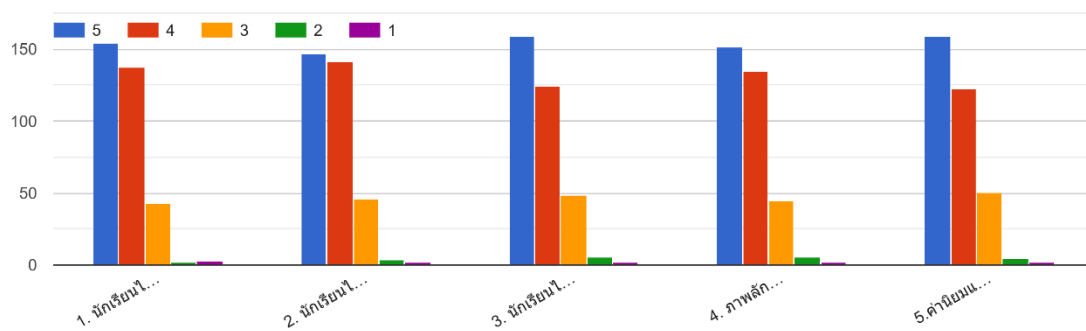
2. สังคมและเศรษฐกิจ

3. การประกอบอาชีพ

4.ภาพลักษณ์

ภาคผนวก ซ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูป

		เพศ		
		Frequency	Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	141	41.5	41.5
	หญิง	199	58.5	100.0
	Total	340	100.0	

		ผลการเรียน		
		Frequency	Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เกิน 1.99	18	5.3	5.3
	2.00 – 2.99	115	33.8	39.1
	3.00 – 4.00	207	60.9	100.0
	Total	340	100.0	

		ความสนใจ		
		Frequency	Percent	Cumulative Percent
Valid	อุตสาหกรรม	192	56.5	56.5
	พาณิชยกรรม	148	43.5	100.0
	Total	340	100.0	

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
เหตุผลส่วนตัว	340	1.00	5.00	4.2581	.68224
สังคม	340	1.00	5.00	4.2083	.62004
อาชีพ	340	1.00	5.00	4.2525	.61866
ภาพลักษณ์	340	1.00	5.00	4.2694	.62448
ภาพรวม	340	1.00	5.00	4.2450	.57839
Valid N (listwise)	340				

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
เหตุผลส่วนตัว1	340	1.00	5.00	4.3176	.84087
เหตุผลส่วนตัว2	340	1.00	5.00	4.2353	.80774
เหตุผลส่วนตัว3	340	1.00	5.00	4.2324	.82126
เหตุผลส่วนตัว4	340	1.00	5.00	4.2471	.80053
เหตุผลส่วนตัว	340	1.00	5.00	4.2581	.68224
Valid N (listwise)	340				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
สังคม1	340	1.00	5.00	4.2324	.78827
สังคม2	340	1.00	5.00	4.2206	.79537
สังคม3	340	1.00	5.00	4.2353	.81501
สังคม4	340	1.00	5.00	4.2265	.78998
สังคม5	340	1.00	5.00	4.1088	.85354
สังคม6	340	1.00	5.00	4.2265	.79742
สังคม	340	1.00	5.00	4.2083	.62004
Valid N (listwise)	340				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
อาชีพ1	340	1.00	5.00	4.2588	.81147
อาชีพ2	340	1.00	5.00	4.2529	.76857
อาชีพ3	340	1.00	5.00	4.2471	.82234
อาชีพ4	340	1.00	5.00	4.2324	.79942
อาชีพ5	340	1.00	5.00	4.2912	.77607
อาชีพ6	340	1.00	5.00	4.2324	.80676
อาชีพ	340	1.00	5.00	4.2525	.61866
Valid N (listwise)	340				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ภาพลักษณ์1	340	1.00	5.00	4.2882	.77527
ภาพลักษณ์2	340	1.00	5.00	4.2559	.77714
ภาพลักษณ์3	340	1.00	5.00	4.2706	.81488
ภาพลักษณ์4	340	1.00	5.00	4.2618	.79768
ภาพลักษณ์5	340	1.00	5.00	4.2706	.81125
ภาพลักษณ์	340	1.00	5.00	4.2694	.62448
Valid N (listwise)	340				

Group Statistics

	เพศ	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
เหตุผลส่วนตัว	ชาย	141	4.4007	.50434	.04247
	หญิง	199	4.1570	.76963	.05456
สังคม	ชาย	141	4.3191	.49741	.04189
	หญิง	199	4.1298	.68435	.04851
อาชีพ	ชาย	141	4.3723	.45628	.03843
	หญิง	199	4.1675	.70043	.04965
ภาพลักษณ์	ชาย	141	4.4014	.48668	.04099
	หญิง	199	4.1759	.69211	.04906
ภาพรวม	ชาย	141	4.3695	.42626	.03590
	หญิง	199	4.1567	.65224	.04624

Independent Samples Test

ANOVA						
		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
เหตุผลส่วนตัว	Between Groups	.463	2	.231	.495	.610
	Within Groups	157.328	337	.467		
	Total	157.790	339			
สังคม	Between Groups	.531	2	.266	.689	.503
	Within Groups	129.795	337	.385		
	Total	130.326	339			
อาชีพ	Between Groups	.502	2	.251	.654	.520
	Within Groups	129.246	337	.384		
	Total	129.748	339			
ภาพลักษณ์	Between Groups	.398	2	.199	.509	.602
	Within Groups	131.804	337	.391		
	Total	132.202	339			
ภาพรวม	Between Groups	.446	2	.223	.665	.515
	Within Groups	112.960	337	.335		
	Total	113.406	339			

Group Statistics					
	ความสนใจ	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
เหตุผลส่วนตัว	อุตสาหกรรม	192	4.2721	.67865	.04898
	พาณิชยกรรม	148	4.2399	.68876	.05662
สังคม	อุตสาหกรรม	192	4.2326	.60992	.04402
	พาณิชยกรรม	148	4.1768	.63360	.05208
อาชีพ	อุตสาหกรรม	192	4.2604	.62235	.04491
	พาณิชยกรรม	148	4.2421	.61578	.05062
ภาพลักษณ์	อุตสาหกรรม	192	4.3271	.62219	.04490
	พาณิชยกรรม	148	4.1946	.62158	.05109
ภาพรวม	อุตสาหกรรม	192	4.2706	.58190	.04200
	พาณิชยกรรม	148	4.2117	.57405	.04719

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ สกุล : นายพิชิต สพลาก
- วัน เดือน ปีเกิด : 10 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2531
- ชาติภูมิ : จังหวัดร้อยเอ็ด
- ที่อยู่ปัจจุบัน : เลขที่ 110 หมู่ 5 ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดร้อยเอ็ด
- สถานที่ทำงาน : โรงเรียนท่ามะไฟหวานวิทยาคม
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- การศึกษา
- พ.ศ. 2551 : สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด
- พ.ศ. 2554 : สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สาขาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง
- หน้าที่การงานปัจจุบัน
- พ.ศ. 2568 : ครู กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ โรงเรียนท่ามะไฟหวานวิทยาคม
ตำบลท่ามะไฟหวาน อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ